

DO CZYTELNIKA.

Nie wielu podobno znajdziemy ani tak doskona-
 tych w Polszczyźnie, którzyby wszystko pra-
 wie wiedzieli, ani tak nieświadomych tego
 języka, których by wszystkiego uczyć potrzeba.
 Naywięcej jest takich, co szrodek między temi
 trzymają. Wszystkim dogodzić całę rzecz niepo-
 dozna. Bo abohym nowe słowa pisał, na co się pod-
 jąć nie mogę; i chochym to uczynił, nie wieleby co
 ważyło: abo musiałbym się bawić świadomemi rze-
 czami; co bezwątpienia nie jednemu sprawiłoby
 zesknotę. Więc całą pracą moją na to tylko obróci-
 łem, aby z niej korzystali ci naybardziej, którym
 nie tak się uczyć po Polsku, jak raczey doucząć się
 potrzeba. A tak obratem sobie raczey wielom się po-
 dobać, niż dbać na przymówki i nieukontentowanie
 nie wielu.

Przez potrzebnieyszerzeczy rozumiem tu owe,
 o których podobno wielu nie słyszano. Z tych jedne
 są i teraz w używaniu u biegłych zwłaszcza pisa-
 rzów i rymotwórców: drugie już są prawie za-
 grzebane, które tym umysłem przełożyłem, nie iż-
 bym miał wolę ich z prochu dobywać, ale aby daw-
 ne księgi czytający jakiegokolwiek mieli oświecenie.
 Wszakże przestrzegam, iż nie wszystkie słowa, któ-
 re nam zdają się nie bydź w używaniu, są w rzeczy
 samey takimi. Towszem barzo wiele jest pięknych
 słów, o których my zgoła nie wiemy, i nigdyśmy
 nie słyszeli. Co zkadby pochodziło, słuchaymy na-
 szego Polskiego Tacyta, którego Imienia i dla gło-
 sney jego na cały świat Polski z mądrości swey sław-
 wy, i dla uszanowania jego osoby nie wyrażam.
 Samiśmy winni temu, (mówi ten wielki Mąż)
 że nasz język poszedł w zaniedbanie, tak dalece,
 że rzadko kto dobrze onym mówi w potocznych

rzeczach, dopieroż piśze co poważnego, w wol-
ney, czyli wiązaney mowie. Umiemy to tylko z
języka naszego, cośmy się w domu, w szczupłym
barzo osob do nas należących, piaśtunek, ślužal-
ców, albo czeladney prośtoty obrębie nauczyli.
Biorąc dalsze ćwiczenie groźna zwierzchność po
Łacinie, choć lada jako, albo innemi obcemi ję-
zykami mówić i piśać śurowie przykazuje: do te-
go rozmowy dziecinnemu wiekowi przyzwoite,
nie wkraczając w głębokie nauk tajemnice, prze-
stają na tym tylko, co płochosć, lub potrzeba wy-
rzącać każe. W Paleśtrach Koronnych pełno, dzi-
kiej łaciny, w Litewskich ruszczyzny; żołnierze,
rzemieślnicy naywięcey zażywają śłów obcych:
celniejszy biorą za chlubę obcą mową mówić, iuż
przez grzeczność dla znaydujących się przy nich
cudzoziemców, iuż chcąc się różnić od niższych
po kłaśztorach osobność i milczenie zapominać
prawie języka każe: rzadko kto księgi Polskie
czyta, daleko bardziey one piśze, albo je piśać
umie, przygotowanym będąc pierwiey do piśania,
czytaniem Autorow ślarożytnych, wybraniem z
nich pięknych wyrazów, szykowaniem śłów: ja-
kimże sposobem możemy się popisywać z umie-
jętnością języka macierzyńskiego? Gadać umie-
my, piśać i mówić rzadko kto z nas umie, a to z
własney, jakim wyżej powiedział, winy, że so-
bie śczegulney nauki w wydoskonaleniu się w
oyczyśłym języku przez czytanie i rozmyślanie
nie czyniemy. *Nie wiem zaiste, komuby te śłowa
oczu otworzyć nie miały! Ja, co się tycze moich
rzeczy, wybierałem je z jak naylepzych Autorów,
jakich tylko mieć mogłem. Co jeżeli ta praca moja
za uieuzyteczną będzie osądzona: przynajmniey
ten będę miał pożytek, że komu dam pochop do wy-
doskonalenia tak pożytecznego dzieła, z któregoby
i drudzy, i ja sam bardziey oświeceni zostali.*

588998

Bibl. Jag.

St Dr. 2007 D. 151/4 (226)

REGESTR

Tytułów liczbą Kościelną naznaczonych.

- I. O Literach.
- II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.
- III. O rozłączeniu sylab.
- IV. O Interpunkcyi.
- V. O nakłanianiu się słów Polskich.
- VI. O Konstrukcyi słów Polskich.
- VII. O wymawianiu słów Polskich.
- VIII. O niektórych przedśłowach, abo prepozycyach w złączeniu z innemi słowy.
- IX. O słowach obfitujących.
- X. O słowach przedłużonych.
- XI. O słowach skróconych.
- XII. O nazwiskach osob i ludzi krajowych.
- XIII. O słowach nowych.
- XIV. O słowach ze dwu złożonych.
- XV. O słowach pochodzących.
- XVI. O słowach niektórym tylko rzeczom służących.
- XVII. O słowach różne znaczenia mających.
- XVIII. O dawney Polszczyźnie.
- XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.
- XX. O słowach zepsowanych, abo Barbaryzmach Polskich.
- XXI. Słowa niepospolite, abo nie każdemu dobrze wiadome.

I. O LITERACH

1. Dwóch liter w Polskim języku dobrze piszący nie zażywają: Q X; ale zamiast pierwszey piszą k, a za drugą kf. n.p. *Kwarta, kwit, Książ, książka, &c.*

2. Także nie zażywają jjo-ta, chyba bardzo rzadko.

3. a, i d, tym się różnią, że nieznaczone i. wybitniey się mówi, nie tak u p. *mań, mają.* Ale ten znak dawnieyszych był wieków: teraz pospolicie ani w pisaniu, ani w mówieniu go nie zachowują; zwłaszcza, iż trudno dać na to regułę, a nie wielka między niemi różnica.

4. b, i p, i w; wten czas się tylko znaczą, gdy się pieśkliwie wymawiają. n.p. *Drob; karp;*

5. Zle piszą koniunkcyą i, przez y.

6. Zle też piszą: *Ociec, hoiny, naimiszy, mõi, &c.* ale tak należy: *Oyciec, hoyny, &c.* Razem się bowiem z poprzedzającym wokalisem wymawia, y. Małe zaś, i, nigdy; i trzeba by czytać: O-i-ciec, ho-i ny. &c.

7. Z tey przyczyny należy pisać: *czyy, szyy, &c.* także te: *Indyyski, szyyka, &c.* Bo czymże by się

się różniło od, *czyi, czyi?* A jeżeli w tych słowach trzeba, *y*, pisać; czemuż i nie w innych?

8. *ć, ń, ś, ź*, gdy się kładą przed, *i*, a razem się z nim wymawiają, w tenczas nie trzeba naznaczać. n. p. *cię, szczęście, nie, waśnić, się, prosić, ziemia, &c.*

9. Podługowate, *f*, w tenczas powinno się pisać, kiedy dwa *fs* schodzą się. n. p. *Kafsa, Rofsya, &c.* Z początku, i weśrzedku słowa, które chcąc można. Ale na końcu słowa lepiej *s*, niż, *f*.

10. *ź*, kiedy się kładzie po *c, r, s*, a razem się z niemi wymawia, także się nie naznacza. n. p. *czemu, Rzym, skarżę, szyba.* A kiedy nie razem się wymawia z poprzedzającemi literami, tedy się zawsze naznacza. n. p. *nocze? nasze? rze koń, drze, skarże, rzyko, &c.*

II. Są niektóre słowa podobne do Infinitiwów; przetoż dla różnicy tak niektórzy piszą: n. p. *uczyni-ć on, bobrowa-ć skura. &c.* gdzie-ć, dodać się dla dokładniejszego twierdzenia.

II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.

Jeżeli zachodzi trudność, która się litera za którą ma w pisaniu położyć, szukaj, skąd to słowo pochodzi: obracaj w innym spadku, liczbie, sposobie, osobie, *&c.* a dojdiesz bez trudności. Takie są litery: *b. i p. d, i t. f, i w. g, i k. x, i s. ź, i sz. &c.*

n. p. Nie wiem iak pisać: *liczba.* czy, *liczba.* uważam z kąd pochodzi? od tego słowa, *liczę.* więc mam pisać, *liczba* Toż mówić o innych; jako to:

Bobkowy, (*bobb*) *nie*, bopkowy. Zabka, (*zaba*) *nie* żapka. Brzydki, spadki, prędki, (*brzydzę się, spadać, prędzey*) *nie*, *brzytki, spatki, &c.* Na klawiko-

wikordzie, (klawikort) *nie, na klawikorcie*. Kurlandczyk (Kurlandya) *nie, kurlantrzyk*. Infantczyk (Infanty) *nie, Inflandczyk*. Cheiwszy, powtarzam, powinoga, (chciwy, wtóry, wieś) *nie, chcifszy, &c.* Ciszszy, (cizsa, ciszję) *nie, cizszy*. Sroźszy (frożeję) *nie, s o s z / z y*. Obrazki. (obraz) *nie, obraški*. Ponieważ, (ponieważ) *nie, poniewa z*. Wszakże, także, (wszak, tak) *nie, w sz a g ż e, t a g ż e*. Studentki, (student) *nie, studeński*.

Przeştroga. Wszakże ta reguła nie jest powszechna. Tak naprzykład, mówi się, *slizam się, slizawka*; a jednak *nie, slizki, slizkość* ale, *sliski, &c.*

Wiele też jest słów. które różni różnie piszą. n. p. *Jeżeli*, (jeżeli) *i jeſt*. *Posadzka*. (posadzam) *i poſacka*.

III. O rozłączeniu Sylab.

Gdy w jednym wierszu nie zmieścisz słowa, staray, się dobrze rozłączyć sylaby bez ujęcia, lub przydania liter. Dla ułatwienia w tym trudności, te się podają reguły.

1. Słowa składane (*composita*) od prepozycji mają bydź oddzielone. n. p. *Przy-ignął* (*ignę*) *nie, przylegnął*, tak, *za-rznął, u-czcil, &c.*

2. Słowa pochodzące od innych, tak się piszą, jak one, od których pochodzą. n. p. *obrzy-dły, wściekły, gry-źliwy, zno-śny*; bo mówi się: *obrzy-dzam, wście-kam się gry-zę, zno-szę*.

3. Wyłącz kończące się na, *wszy*, gdzie, *w*. dla uczciwości do poprzedzającej sylaby odkładane bywa. n. p. *uczciw-szy zw-ędziw-szy*.

4. *ść, śń, sz*. do następującej sylaby należą. n. p. *go-ście, ma-szty, ro-ście*. Wyłącz: *szczęś-cie, poſz-czę*, i inne tym podobne, dla wspomnionych wyżej przyczyn.

5. Kończące się na *wski*, zawsze, *'w*, należy do poprzedzającej sylaby. n. p. żydow-ski, *śc*.

6. Kończące się na *cki*, *ski*, zawsze *c*, *s*, należą do ostatniej sylaby. n. p. Witeb-ski, Miń-ski.

7. Uważaj na koniec znaczenie, i sam sposób mówienia w tym znaczeniu. n. p. *dzier-żę*, i. *dzierzę*, *skar-żę*, i. *skarzę*. *mie-żę*. i. *mierzę* od *ziemam*, i. *odzywam*; ale w innym znaczeniu.

IV. O Interpunkcyi.

Komma, (,) i pisze się przed tym słowem: *który*, *którego*, &c. n. p. *Zły to ptak, który gniazdo swoje szpeci*. 2. po tych słowach, i tym podobnych: *a do tego*, *ktemu*, *przy tym*. 3. Kiedy wiele słów w jednym spadku, lub sposobie kładzie się. n. p. *Czoło, twarz, oczy częstokroć zawiodzą*. Także: *Nie dopuszczę, nie zcierpię, nie zniosę*. Gdy jednak słowa nie bardzo się różnią od siebie, często się komma opuszcza. n. p. *Wielcy i zacni ludzie*. 4. Czasem się komma kładzie dla lepszego zrozumienia. n. p. *Surowe ustawy od ostrej starożytności uknowane, łagodniejsze ośrodziły wieki*.

Sróżdnasze, albo *Media nota* (;) kładzie się po każdej znaczniejszej peryodu części, albo *membrum*, nim przydzie do połowy peryodu.

Dwa punkta (:) w pół peryodu.

Punkt (.) na końcu peryodu, gdy się sens należy zakończył. n. p. *Gdyby, jak jest zuchwały C. Werres, tak był ostrożny w wykonaniu swych bezbożnych zamysłów* (;) *podobno mógł kiedy z nimi się przed nami utaić* (;) *ale to jeszcze bardzo się dobrze stało* (;) *że z niesłychanym jego zuchwalstwem osobliwszy złączył się nierozum* (.)

Znak zboczenia, albo *Nota parenthesis* w tedy się

się daie, gdy się sens jaki cale inny między drugim sensem kładzie; i zamyka się dwiema takimi la-seczkami) (|| albo też () n. p. *Ja żadney okoliczności nie zaniedbuję (bo też ani należy) nie tylko ciebie chwalić, ale też i pod niebo wynosić.*

Czasem się kommami tylko rozciągza, zwiastczza kiedy nie bardzo są sensa od siebie dalekie. n. p. *Przydaie też i to, co się tobie musi podobać, iż ja sam z twojej ku niemu przychylności wielkie czuję ukontentowanie.*

Także, gdy iedno, lub dwa słowa między drugim sensem kładą się. n. p. Gniew, mówi Seneka, iest ze wszytkich namiętności naygorszy.

Znak pytania (?) gdy abo o co się pytamy; n. p. gdzie byłeś? abo gniew nakształt pytania wyrażamy. n. p. I pokiż tego będziesz? długoż będę cierpieł?

Znak podniesienia głosu (!) gdy narzekamy na co, n. p. Oczasy! o obyczaje! lub dziwuiemy się: O wielki iest dom Boży!

V. O nakłanianiu się słów Polskich.

1. *Substantiva* kończące się na *ca, ja, la, sza*, w których spadkach kończą się na *i*, lub *y*, w tych dobrze się też kończą na *e*. n. p. *Proca, procy, abo proce, z procy abo z proce* Tak: *Zbroia, szyia, praca, wola, chwila, dusza, &c.*

2. *Substantiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na *e*. n. p. *szapkę, Senkę, &c.* Wyłącz kończące się na *ca, la, ja za*, z których iedne mają na *a*, drugie na *e*. n. p. *pracą, płacą, racę, tesknice, wolą, rolą, niedzielę, chwilę, fałę; rekoymią, nadzieję; pieczą, łzę, duszę.* Kończące się na *nia, ya*, teraz pospolicie mają *accusativum* na *a*. n. p. *Lu-tnią, suknią, wonią; historyą, koronacją, rekreacją.*
tak-

Także i te, które się kończą, na, *ni. Panią, Łanią.*

U starych Polaków bądź *substantiva*, bądź *adjectiva*, kończące się na *a*, ieśli nad, *á* miały accent, zamieniały *á*, na *ę in accusativo*; ieśli zaś nie-miały accentu nad *a* in *nominativo*, tedy in *accusativo* zamieniały *a* na *ę*. Jeśli kto zatym będzie miał wątpliwość w tey mierze niech się radzi dykcyonarza Xa Knapskiego. Znaydzie-li in *nominativo* literę ostatnią *a* nie notowaną akcentem, niech onę in *accusativo* zamienia na *ę*; ieśli zaś naydzie *á* notowane, niech ie zamieni na *ę*.

3. *Adiectiva* kończące się na *a*, mają *'accusativum* na, *ę*, *Polką, uczoną, nową, &c.* Wyłącz: *moię, twoię, swoię, naszę, waszę, tę, onę, jednę, sąmę, wszystkie.*

4. Nazwiska płci męskiej, i urzędy ich dwojako mają *nominativum pluralem*; podług których też *adjectiva* rozmaicie się kładą. n. p. *Pobożni Konstantynowie*, obo, *pożne Konstantyny. Sławne Królowie*, obo, *sławne Króle, &c.*

5. Niektóre nazwiska narodowe trojako dobrze się kładą, a inne i więcej. *Duńczykowie, Duńczycy, Duńczyki. Hollendrowie, Hollendrzy, Hollendry. Szwedowie, Szwedzi, Szwedy. Anglikowie, Angielczykowie, Anglicy, Angliki. &c.*

6. *Adjectiva* z temi *substantywami*: *Księża, bracia, szlachta*, dwojako się kładą, n. p. *miła Księża, miley Księży &c.* obo *miłi Księża, miłym Księżom. &c.* Także: *to Księże, i, ten Książę ten dziecina, i ta dziecina.* Bo Polacy w tych słowach nie na znaczenie tylko, ale czasem na ostatnią sylabę patrzą.

7. *Adjectiva* inaczej się kładą z osobami lub nazwiskami męskimi, a inaczej z żeńskimi, także które nie znaczą osoby ludzkiej. n. p. *Ludzie dobzy; niewiaśły zaś dobre, konie młode, deby mocne.*

8. *Psy głodne, i psi głodni. Wilki złe, i, wilcy złi. Kruki czarne, i, krucy czarni. Ptacy powietrze, i, ptacy powietrzni, i tym podobne, wszelako do-
brze się mówią.*

9. A co mówimy o adiektywach, toż rozumieć o werbach. n. p. *Ludzie, psi, wilcy byli: niewiasty, psy, wilki były.*

10. Te słowa dwoiako się także mówią: *Oczy, abo, oka. Uzy, ucha. Nogami, nogoma. Rękami, rękoma. Uszami, uszyma. We dwie cegły, cegle. Na obie strony, stronie. Kłopotu. Razu, pokoju. rogu, abo, kłopotu, roza &c. Ku zachodowi, wscho-
dowi, południowi, abo, ku zachodowi, &c. Dwuch z-
ięców, niedźwiedziów, łosiów, abo zaięcy, &c. W
psach, koniach, oknach, abo, w psiech, koniach, &c.*
Pierwszy jednak sposób mówienia jest zwyczaj-
niejszy

VI. O Konstrukcyi słów Polskich.

1. Są jedne słowa, które w tymże znaczeniu z różnemi kładą się spadkami. A takie są.

Apetyt mam *na co*, abo, *do czego*. Chwytam się *za co*, *czego*. Dozor mam *nad czym*, *czego*. Do-
chować kogo *śmierci*, *do śmierci*. Gniewam się *za co*, *o co*. (tak: bię potępiam) Gram *w karty*, *karty*. Gram *o pieniądze*, *w pieniądze*. Nalegam *na kogo*, abo, *komu*. Nie spuszcza kogo *z oka*, *z ko-
go oka*. Obowiązuje kogo *pod sumnieniem*, *sumnie-
niem*. Obwieszczę *komu co*, *kogo czym*. Odbyt *czego*, *na co*. Odsądzam *od urzędu*, *urzędu*. Peł-
nię *do kogo*, *komu*. Pilny *w czym*, abo *czego*. Pia-
czę *pozmartym*, *zmałego*. Płazę *tu ryby*, *pluży tu ry-
bom*. Polegl *od nieprzyjacielskiej ręki*, *nieprzyja-
cielską ręką*. Pozwać *do sądu*, *na sąd*, *przed sąd*.
Przełożony *nad bractwem*, *bractwu*. Przywykam
do czego, *czemu*, *czemu*. Rozmiliwać się *w kim*,
kogo

kogo. Rzec do czego, na co. Służy to do czego, ku czemu. Słyszałem temi uszami, na te uszy. (tak, widziałem) użalić się nad do a czyią, doli. Wylecieć w górę, górę. Wyfilić się na co, w co.

Tu należą: W zimie, w lecie, abo zimie, lecie. Przez dwa lata, przez dwie lecie, abo dwa lata, dwie lecie.

2. Drugie są słowa, które także różnie się kładą, ale w innym znaczeniu. Takie są:

Błogosławie komu (życzyć dobrze) kogo, (szczęśliwym zowie.) Dowodzę kogo gdzie (do prowadzam) czego komu (próbuję) czego na k. go (przekonywam)

Namówić kogo (nakłonić) komu (nałaiać.)

Odnoszę komu (oddaię) do kogo (oznaymuję)

Ozywam się komu (wołaiącemu) do kogo, (świadczyć się kim)

Pomagam komu (pomoc daię) za kim (jestem z strony czyiey)

Smieję się komu (uśmiecham się) z kogo (szydzę)

Woiować z kim (woynę wieść) kogo (zwyciężać.) *Esc. Esc.*

VII. O wymawianiu słów Polskich.

Wszystkie słowa Polskie długo się wymawiają. Wyłącz jednak te słowa: *Chrześcian*, i *oby cię zabito*, gdy się z gniewem mówi. Także słowa od Łaciników wzięte: *apelacya, bestya, elekcy, ewikcy, familia, fant:zya, informacya, konstytucya, konstellacya, krejencya, linia, parafia* *Esc.* od Greków: *Chiragra, kronika Podagra, scyatyka*, *Esc.* od Hebrayczyków: *Salomon, Daniel, Samuel, Jerozalem*, abo *Jerozolima*. *Esc.* Które wszystkie po polsku się krótko mówią.

Te jednak: *kapituła, Infuła*, wszelako mówią,

VIII. O niektórych Przedkowiach, abo Prepozycyach w złączeniu z innemi słowy.

1. (*Nad.*) Gdy się to przedślowie kładzie przed temi literami: *c, g, s, w*, dobrze się, *d*, opuścić może. *n, p.* *Nadchudł*, abo, *nachudł*. *Nadgradzam*, *Nadgrodek*, *nadgryść*, *nadgnity*, *Nadkakie*, *Nadwątłony*, *Nadpsował* &c. abo też: *nagradzam*, *nagrobek*, *nagryść* &c.

2. (*Pod.*) Gdy się kładzie przed, *s*; także się *d* opuścić może, ale w tych tylko słowach: *pod-
strzał, podstrzegam, podstrzegacz, podsluch, pod-
skakię, podszczuwam*; abo: *postrzał, postrzegam,
&c.*

3. (*Ros, Roz.*) Przed literą *p*, zawsze się pi-
fze, *ros. n. p. rozpalam, rospycham. &c.* Przed in-
nemi zaś, *roz. n. p. rozbiegać się, rozchodzić się,*
rozdmuchać. &c.

Wyłącz jednak: *Rościagam*, *Roskazuie*, i od nich pochodzące.

Przed *sin, sw, sy, st*, często się *x* opuszcza. n. p.
Roxśmieszyc, i rośmieszyc. Roxświecić, i, r świe-
cić. Rozsytać, i. rosytać. Rozstać się, i, rostać się.
§9c.

4. (z, s.) Przed literami *c, k, p. t.* lepiej się pisać na początku *f*, niż *z. n. p.* *schodzić, skończyć, spycham, strącam*, niż, *zchodzić. &c.*

Przed innemi zaś zawsze, z. n. p. *zburzyć, zniszczyć, zniżyć* &c.

5. (ob) Obmierzam, obmowa, obtaczam, obcinam, obciniam, obwiewam, abo też: omierzam, omowa, &c.

IX. O słowach obfitujących.

Przez słowa obfitujące rozumiem te, które w tymże znaczeniu, mało się co odmieniają, takie są.

1. Te słowa: *skura, siwona, pioruny, tłumacz, grunta, munsztuk*, i inne tym podobne, u Poetow często piszą się, i wymawiają przez *o*, albo *ó*. *Skó-ra, siwona, piorony*. &c.

2. Wiele jest słów poczynających się od, *sz*. które dobrze się piszą i mówią przez, *s*; takie są: *szklanka, szkło, sierść, albo sierć, ślub, śpieg, ślacheństwo, śli, śnicerz* &c. zamiast *szklanka, szkło*, &c.

3. *Próżen, pełen, mocen, pilen, winien*. zamiast: *próżny, pełny*. &c.

4. Nakoniec te słowa: *Bąbel, albo bębel. Banit, bandyt. Brama, brom, brona. Barzo, bardzo. Biege, bieże, biegnę. Cadze, cedzę! choć, chocia, chociay, chociaż, Ciesnica, ciasnina. Cmentarz; cmyntarz. Ciołak, ciólek, ciślak. Czele, czole. Czechrzę, czochrzę. Dłabię, dławię. Drewniany, drzewiany. Dretwieję, tretwieję. Drzeń, zdrzeń. Gatą, gatać. Glegocę, klekocę. glekocę. Gnieździe, gniaździe. Gont, gonta. Jądo, jedto. Jazda, jezda. Kopam, kopię. Koziorożec, kozorożec. Lada, leda. Łamię, łomię. Litość, lutość. Lsnący się, lśnący się. Melon, malon. Miedzy, między. Miele, mięle. Mesty, mielony. Mieysce, miejsce. (tak: podeście, odeście) Mularz, murarz. Na doręczu, na dorędziu. Niemowłatko, niemowiatko, niemowiętko. Nienawisny, nienawistny. (tak: nieobiętny) Ociec, oyciec. Odezwać się, ozwać się. Odrzeżek, obrzeżek. Odsednić, ofadnić. Ogrywam, ograwam. Olcha, olsza. Olchowy, olszowy. Opaństwo, opactwo, opatstwo. Oszczędzam, oszczędzam. Paczyna, peczyna. Pąd, pęd. Pagurki, wzgórk. Piele, pełe. Pexel, pędzel. Pfa, pfe. Pilść, pilśń. Piotun, piotyn. Głaz, (ten) glaza, (ta) Płasacz, plesacz. Płasy, plesy. | Po niewieściu, po niewieysku. Poprzecz, poprzek. Posiadam, ofsiadam. Pocata, poszta. Powieka, powieki.*

Poziemki, poziomki. Przedaż, przeday, przedaż-
ny, Przedayny. Przedmowa, przemowa. Przebie-
su o przekleństwo. Rosnę, roste. Sadze, (te) sadza
(ta) Skrzydlasty, skrzydlaty. Smuce się, smęć się
(tak smętek, smę-tny) Snycerz, śnicerz, sznycerz.
Sprzęgam, sprzagam, Srzonisty, śrzeniasty. Swora,
sfora, zwora. Swywolny, swowolny. Sznyпка,
[znupka. Szczepy, szczepie. Talar, taler. Tanność,
ianiość. Trzmiel, przmiel. Tułowity, tyłowity. Tu-
pam. tepam. Trafunek, trefunek, traf. Uczestnik,
uczesnik. Wedle, wed.a. Weście, wescie. Wie-
czernik, wieczernik. Wieczorny, wieczerny.
Wdziewam, wdziewam. Wnętrze, wnątrze.
Wnuczka, wnuka. W oka mgnieniu, w ocm gnie-
niu. Wstydzę się, wstydam się. Wszytek, wszystkie.
Wynalazca, wynalezca. Wynurzam, wynarzam.
Zachodni, zachodny. Z tej strony z tę stronę. Zio-
mek, ziemek. Zwadzca, zwadca. &c.

X. O słowach Przedłużonych.

1. Z początku: takie są: Oskrzele, Pokazały,
Popona, Potucha, Powoz, Zagaśnie, Zakąt, Zam-
rok, Zopytać &c. zamiast: Skrzele, okazały, &c.

2. We frzodku n. p. Kolika, Ławica. Niobaczny,
Srzdodziemny, Pódek, Trunna, Wiliia, Zaguba,
&c. zamiast: Kolka ława, niebaczny. &c.

3. Na końcu: n. p. Śdący widziałem &c. Tak.
że te: Syniec, syrzec, dzbaniec, kawalec, &c. Tak-
że: Pódzi, weźmi, Owen, tamòy, heydyż, cudo
&c. zamiast: pódź, ow, tam, hey, cud.

Przeffroga. Wiedzieć jednak potrzeba, że te
słowa barzięy w wierszach uchodzą, niż w wol-
ney mowie.

XI. O słowach skróconych.

1. Z początku takie są: By, cęgi, czesny, kinie-
nie

nie, marsk, mrokiem, mylny, neta, ostawiam, pach, spani ty, ście, wrót, zban, żeństwo, z zaty &c. zamiaśt: Oby, chc g, docześny, &c.

2. We śrzedku: Ano, a ono. Córa, czworletni, dżdżem, haydów, Jeomość, Kłięcy, Łokty, *łkcia-mi*. Me, tve, swe, mościwy, *miłośćwy*. Nabiegalcie się, nieścigły, nieurodny, *nieurodzyny*. Oznak się, pada, po diasku, *po di belsku*. Poczkay, połnie, połdnie, *południ*. Pszenica, Rzkę, *rzkę*. Rzkomo, *rzekom*. Skleńca, tołw, *tułow*. Ulnął, *ulnął*. Włzytek, zawdy, zięty &c. Także te: jad-szy szed-szy &c. zamiaśt, jadłszy, &c. Także *Ocz-mi, końmi, wołmi &c zamiaśt, oczami, koniami, wołami*.

3. Na końcu n. p. Dan, *wzięt, pogrzebion &c.* zamiaśt. Dany, *wzięty &c.* Mądr, młód, *głuch, chciw, myśliw, Piotrow, Faunow, za, mądry, młody &c.* Miłuiem, szanuiem, boim się &c. zamiaśt. *Milujemy &c.* Bylim, czynilim, *flyszelim &c.* zamiaśt, *byliśmy &c.* Przemóg, pomóg, *ziad, przy-szed &c za, przemógł, przyszedł &c.* Nakoniec te słowa: Ali, *alit, alisci.* Chocia, *Cieśń, Czem.* Da my, daremny. Dwoy, dwojaki. *Kłam, kłamstwo. Myśliw, myśliwiec. Natręt, natrętnik. Ni, niby. Obu, Ogrom, Oń, zań, poń, nań. Ot, Pierw, Płat, plata. Pobył, pobycie. Poślep, Pożog, pożoga, (tak. gont, plaz, toń, sarn) Prze, przez. Stusz, słuszność. Spad, spadek. Traf, trafunek. &c.*

XII. O Nazwiskach osób, i ludzi krajowych.

Andrzey. i Jędrzey. Antoś, i Antek. Benedykt i Bieniaśz. Bonawentura. i Dobrogost. Bernard. i Bernat. Hieronim, i Jarosz. Ignacy, i Zegota. Karol, i Karzel. Kunegunda, i Kinga. Leon, i Lew. &c.

Od Kraiu. Arab, Arabczyk, Arabin. *Infłantezvk,* Infłant. Moskál, Moskwicin, Rosfya, Rosie a. Rosfłyiński, Rosfłeyski. *Rufin,* Rusniak, Rusak. *Słásk,* Słásko. *Słázak,* Słézak. *Krakowczyk,* Krakowianin. *Krakowiak.* &c.

Przeestroga. Z tych słów niektóre już nie są w używaniu, chyba u Poetów.

Co się tycze Łacińskich i Greckich nazwisk! *O-fob* imiało: różni różnie piszą; a nawet ci sami niejednokrotnie. n. p. *Horatius,* Horaciusz, Horacy. *Scipio,* scypio, scypion. *Karthago,* Kartago, Kartag, Kartaina. *Cupido,* Kupido, kupid, kupidin. *Tarquinius* Tarkwiniusz. Tarkwin. *Socrates,* Sokrates, Sokrat.

Cesar, kiedy nazwisko, to *Cezar.* A kiedy godność, to, *Cesarz.*

Inni nic nie odmieniając, zachowują nawet spádki tego języka, którego jest słowo. n. p. *Musae* rzekły, *Ganimeden* porwano, *Phebus* świetny, *Horatius* powiada, *Socrates* filozof &c. Ja zostawiwszy w tym guście każdego, wolę naśladować tych, którzy gdzie mogą, składnie na Polski język zwyczajem innych słów nakładają. Ci, którzy inaczej czynią, naśladowią w tym Łacińników, którzy Greckie słowa czasem po Grecku kładą. n. p. *Matheseos,* *Musices,* *Phisices.* &c. zamiast, *Mathefis,* *Musicae.* &c. Wszakże jako nie wszystkie Greckie słowa w Łacińskim języku dobrze się wszelako kładą: tak podobnym sposobem nie wszystkie Łacińskie i Greckie w Polskim. Ucho i sposób pisania, ile teraźniejszego wieku autorów, w tym niech będzie przewodnikiem.

XIII. O słowach nowych.

Nowość słów, ile w języku żyjącym, nie ma być ganiona, aby tylko słowa nie, były naganne.

Skąpość wyrazów, gładkość, naturalność, i nowość rzeczy dają pochoy do wynaydowania nowych. Każde nowe słowo powinno dobrze rzecz wyrażać, na dawnych się słowach fundować, bydy gładkie, nie zbyt długie, i łatwe do domyslenia się, jakie są: *Bezkrólewie, czynność, bezstronność, udaremiony, &c.*

XIV. O słowach ze dwu złożonych.

Wiele jest słów z dwu złożonych, których więk-
sza część raczey w wiazaney, niż wolney mowie
jest w używaniu. Takie są: *Błaskorodne zbroie.*
Dwoymorski Korynt. (między dwoma morzami)
Dziwnorodny (czarnoksięski) *Galężiorogie Sarny,*
jelenie &c. *Gwiazdolity* trakt. (niebo) *Gwiazdo-*
sięzna góra, Jasnozłoty okrag (słonce) *Iskrodny*
cerber. (ogniem technący) *Kozionogi, Koziołstopy*
Satyr. Krętopłomienne belty. (pioruny) *Krwawo-*
żyrcza wilk. Kudłogady poczet (jędze mające w
warkocz węże w plecione; bierze się za złych lu-
dzi) *Liśtorodne drzewo. Lotnobytny piorun. Mo-*
rzowładny Neptun, abo wiatr. Nieradowiśt (któ-
rego nieradzi widzą) *Nosostrzały* *Kupid, iż go z*
strzałami malują. Ognio Gore groty (pioruny)
Ogonooki paw. Ogniomiot, (ogniem technący)
Parchołrety kozieł. *Placzołboyny* krokodyl, iż
ładem łez swoich zabija. *Placzołrode* jędze. *Praw-*
dołowca, który subtelnie we wszystkich prawdy
dochodzi. *Prędkonogi* *Pstroogony* dzieciol. *Róż-*
nobarwy. różnokrasny kwiat. *Skibokrasny* pług.
Smiercionofze groty. *Smutnowrogie* sowy. *Sto-*
głowy cerber. *Szczepiowiar,* który wiarę S.
wszczepił. *Szerokolistny. Tróymiąszczy* (o trzech
głowach) *Troywieki* *Nestor. Troyroda* chime-
ra, iż miała w sobie puł konia puł niedzwiedzia,
puł człowieka. *Tysiącnoharwy. Wiatroplodny*
Bz miech

miech kowalski. *Wiekokorzenne drzewo* *Wiekorodny. Wielero*ki (na wiele lat trwający) *Winogard, winomiot* (co wina nie piie) *Wodoszumny strumyk. Wszytkotwory przemysł. Wszytkozrze* słońce, *Wszytkożywny duch* (o Bogu) *Złotocokryty las,* (gdzie się zbódcy kryją) *Złotorodna góra, &c.*

XV. O Słowach pochodzących.

Nie maż prawie żadnego słowa, od którego by, wiele innych słów nie pochodz ło, już w różnych częściach mowy, iuż w teyże samey, jako to z kilku przykładów pokaże się, n. p.

Błoto: *blotiany, blociſty, błotny, błocę.*

Loch: *Lochowanie, lochowatość, lochowaty, lochowany, lochuie lochowato*

Lipkość: *lipki, lepisty, lipne, lipnie się,*

Liść: *liściowy, liściany, liściſty (liścia pełny)*

Marmur, *marmurowanie, marmurownik, marmurowy, marmurowaty, marmurowany, marmurune.*

Miara: *mierzę, miernik, mierniczy, mierny, miernicki, mierność, miernicze, mierniczne.*

Widzisz, jak wiele słów w różnym znaczeniu od jednego pochodzi. Nie od każdego jednak słowa wszystkie formować się mogą. Nikt bowiem nie mówi: *Oknuie, kreguie &c.* a w tedy okryślenia słowy użyć potrzeba, n. p. *wstawiam, robię okno, Piszę, oprawiam księgi. &c.*

XVI. Słowa niektórym tylko rzeczom służące.

Bocian nosem *glegoce glekoce.* Bąki *bąkają*. W brzuchu *kruczy, kluka, warczy.* Chrzaszcz *brzmi.* Dzieła wielkie *huczą, wiją.* Dziecie *kwili, kwili się* Dzwon *stłuczony,* abo garniec *szczeka, głucho brzmi.* Flażka *głuka, bełgoce.* Garnek (wrzący) abo w garku *glegoce, glekoce.* Gęś *gęga, kręta*

Gu

Golań grucha, bębni. Kaczka kwaka, Kiernoz krze-
ka. Kokosz kwoka, gdacze krzekocze wabi (gdy
kurczęta wodzi) Koń rze, poryża. Kur poie, pie-
ie. Niedzwiedź mruczy, manrzy. Owca,
kozieł, ciele beczy, beka. Pszczoła, bączy, bąka,
brzęczy. Pies warczy, łczeka (gdy zły) skoli,
skuli, skomli (gdy się łaśi) skowyczy (gdy go u-
derzą) wyie (gdy smutny) Ptak kwili. Ptaśtwo
małe świerzgocze, śpiewa, gwarzy. Ryba beble, plu-
ska ogonem. Sowa, pubacz łuczy. Świerżcz-
czwierko, świerzgocze, świerkocze. Wiatr śwista, świsz-
czy, dmucha, dme, szumi, wieie. Woda burczy,
szum. Wrona, kruk kracze, kraka. Zaby dukają,
skrzączą, rzegocą. Zając kwili. Żelazo rospalone w
wodzie sapa, parska, parczy. Żółwie krerają.
Zającliwy momocze, bełkocze.

Przyday i te: Broni szczęk, Miedzi brzęk. Tra-
by dźwięk, wrzaskliwy oazłot. Koni tęt, tęt, tęt,
tup. Owiec bek, bek, beczenie. Ptasząt pisk, gwar.
Żółwi kreranie. &c.

Także te: Niewiaśta żłegła, porodziła, powiła.
Owca, kotka, niedzwiedzica, zajączyca kotna, o-
kociła się. Suka, wilczyca szczenna, oszczeniła się.
Krowa łozczyca cielna, ociełiła się. &c.

XVII. O słowach różne znaczenia mających,

1. Niektóre Substantywa Polskie wyrażają i
działanie, i samo dzieło. n. p. Budowanie, czytanie,
picie, powicie, śpiewanie. &c.

2. Niektóre Adjektywa znaczą i *actionem*, i *pas-
sionem*. n. p. Chwalny, dobyty, łakomy, łowny,
mówny, namówny, płaczliwy.

3. Barzo wiele jest słów metaforycznych, abo
nie właściwie znaczących. n. p. Partacz, właści-
wie, starych rzeczy poprawiacz: niewł: zaś, niedo-
skonaty, w czynkowiek. Takie są: Barfaczyk, któ-
ry

ry ani śmierdzi, ani pachnie. *Borguie*, za pobłażam. *Cma*. (ciemność) za mnożstwo. *Żęzyk* za obmowa. *Kipi się* lud z miasta. *Klekotka*, za świegotliwy. *Łacina*, za strofowanie. *Pęcherz* o małym azłym *Pierzę kilem*. *Podkop*, za zdrada. *Przesypnię*, za drogo płacę. *Przyświecam* komu, za podszczuwam. *Skubię się*, za leniwo się ubieram. *Wątroбка*, za gniew. *Wylatam*, za chełpię się. &c. &c.

4. Nakoniec te słowa. (ba iżzabilem.

Ba, 1. zaiste n. p. *ba* *nietak jest*. 2. nawet, też. np. *Baczność* 1. ostrożność. 2. rozum. 3. wzgląd.

Błona. 1. w ciele, przy mózgu, przy sadle, &c. 2. okno.

Bosak. 1. bosi. 2. hak do rozrywania.

Brama. 1. galon. 2. do miasta &c.

Bursak. 1. Muzyk. 2. współmieszkaniec.

Chłop. 1. kmięć. 2. chwałac n. p. *grzeczny chłop*. 3. dodając dla wybitności n. p. *oszałał chłop*.

Chrośczyć. 1. Chrobotam jedząc. 2. chroścempłotę.

Ciecioraka. 1. ptak 2. groch Włoski.

Cug. 1. Koni. 2. w biegu. n. p. *jednym cugiem*, *abocugiem*. 3. cug wody, t. i. kanał, abo prowadzenie.

Cynek. 1. figura taka bywa na kostkach. n. p. *w cynku co rozsadzić*. 2. piszczałka podobna do kornetu.

Dobrze. 1. ledwie. n. p. *dobrzem żyw na to*. 2. długo. n. p. *dobrze w noc*. 3. bardzo. n. p. *dobrze podpity*. 4. drogo, *dobrze*. *przedać* 5. tanio *dobrze kupić*.

Drewnia, abo *Derewnia*. 1: drewnik, gdzie drwa składają, abo rąbią, 2. drewnianka, t. i. budynek drewniany.

Lukam. 1. trąbię w róg, 2. tóż samo powtarzam z uprzykrzeniem.

Da-

- Duży*. 1. Wielki 2. silny.
- Dworstwo*. 1. Obyczajność 2. żart. 3. nieszczerłość.
- Ganwat*. 1. fryerz, zalotnik. 2. towarzysz.
- Gąsior*. 1. ptak. 2. kuna żelazna, więzienie. 3. da-
chówka szeroka wiechowa, łuby na chałupach.
- Głęb*. 1. głębia, głębokość. 2. łodyga.
- Głodzę*. 1. głodam. 2. głodnym czynię.
- Godło*. 1. hasło, znak znowy. 2. wróżka.
- Granat*. 1. Kostur 2. sukno granatowe. 3. drzewa
rodzaj.
- Grobowiec*. 1. co groby odziera. 2. nagrobek.
- Grzęda*. 1. lecha, 2. żerdź do wieszania czego, do
siedzenia kurom.
- Hałas* 1. zgiełk. 2. płaszcz, albo epomida.
- Kacera* 1. heretyk. 2. koń zuchwały.
- Kaduk*. 1. Wielka choroba 2. maieństwo opuszciała.
3. prawo kaduczne n. p. *kadukiem dostał.*
- Kaldun* 1. Brzuch. 2. brzuchawy, obżarty.
- Karbunkut*. 1. kamień drogi, 2. wrzód ognisty.
- Kierat*. 1, winda, którą co z dołu wyciągaia. 2.
więzienie, w którym więźniowie co robią.
- Kobyłka*. 1. Klaczka. 2. robak czworoskrzydłaſty
z białą główką. 3. upetlić. 4. węzeł do rozwią-
zania łacny.
- Konam*. 1. Umieram. 2. kończę.
- Konwirsz* 1. nawrócony do wiary. 2. laik zakon-
ny,
- Kopię*. 1. (Kopiecz,) Kopam. 2. w kopy składam.
(*Kopisz, kopi*)
- Kregi* 1. kark. 2. zatoki węzowe, powrozowe, *etc.*
- Krtaniey*. 1. Obrączki chrząstkowe, jakie są w
gardle. 2. dziura głosowa w pieszczakach.
- Kunszt* 1. rzemieſło 2. żart, igrzysko.
- Legnię* 1. zapisuję co komu. 2. często legam.
- Łoże*. 1. łóżko 2. u cieśli, stolarzów, dziura do
spoienia drzewa. 3. tok, rów, którym płynie
rze-

- rzeka* 4. łoże biegunów u taczek, u kół młyn-
skich. *Étc.*
- Met dać komu.* 1. zaprzeczkę grając warcaby. 2.
wycięczyć, zubożyć. 3. przyprzeć do ciasnego
kąta, t. i. zadać komu trudność.
- Modła.* 1. modlenie się. 2. perpendykuł u mular-
zów, *Étc.*
- Nawodny.* 1, wodą otoczony. 2. przebywający na
wodzie; n. p. *nawodne płaśtwo.* t. i. gęście, &c.
- Nowak.* 1. nowotny, niedawny. 2. nowych rze-
czy wynalezca.
- Obiata.* i ofiara. 2. obiecanie, ślub.
- Oklektany* 1. Pospolity, wszystkim wiadomy. 2.
przyzwyczajony do niewygód, do &c.
- Ogrom.* 1. (na słyszenie grzmot, okrzyk, 2. (na
pojrzenie) ogromność.
- Panna,* 1, dziewczka. 2. pęto na ręce i nogi.
- Państwo.* 1. prawo na jaką rzecz. 2. Królestwo,
majętność jakiego pana. 3. Pan, i Pani, n. p. *jest
państwo doma?*
- Pariskam.* 1. żelazo rospalone 2. kicham. 3. śmie-
chem.
- Petnię.* 1. czynię rozkaz. 2. piię do kogo. n. p. *pet-
nię do ciebie,*
- Petzną.* 1. czołgam się. 2. blaknię. n. p. opetzną su-
knia.
- Piszczele.* 1. piszczałki, 2. kości długi. 3. nóg czło-
wieka.
- Pluśk.* 1. ogon rybi. 2. pluśkanie. 3. niepogoda.
- Potoczny.* 1. Co się łącznie toczy. 2. zwyczajny
połwolity.
- Przekabacić kogo,* 1, uiąć sobie, 2. przewyżżyć,
wygurować.
- Przezroczyły.* 1. przejrzyły, 2. przez rok] ro-
dzący.
- Przypadam.* 1. przybywam z prędką. 2. przyzwa-
lam.

Ptasznik. 1. co łowi, lub dogląda. 2. miejsce dla ptaków. 3. księga o ptakach.

Rum. 1. gruz rozwalin. 2. rospychanie. n. p. *rum czynię*.

Ryza. 1. groza, kluba. n. p. *wziąć w ryzę*. 2. rowek ułszynwagi. 3. ryza papieru. t. i. 12. libr. 4. aparat kufki.

Siewka. 1. ptak. 2. gra taka kałkułów.

Skala. 1. Opoka z drobnych kamyczkow zł. żo. na. 2. rysa, rospadlina.

Slak, abo szlak. 1. ślad, gościniec. 2. paraliż. 3. sidło na ptaki. 4. u postawów sukna.

Spiza. 1. kruszec taki. 2. co w spiżarni napakowano.

Stadnik. 1. Ogier. 2. wódz stada. 3. koniuch.

Strzelec. 1. o człowieku. 2. wąż taki, co się rzuca.

Świecę. 1. poświęcam, obchodzę uroczyscie. 2. u- daię co złego za rzecz dobrą. n. p. *świecę pożorem iawne zbrodnie święcę*.

Świszcz. 1. szczur duży w gó. ach. 2. strzała z szelestem lecąca, dla zabawki tylko.

Szala. 1. misa szalna. 2. głupi, szalony.

Szabla. 1. kruszec. 2. przod okrętu.

Tok. 1. pór, krwotok, krwi cieczenie. 2. do ko- pii na koń. 3. tok żelazny w ziemię wbity dla proporca stawienia.

Trąd. 1. parch rodzący się z flegmy, lub z me- lancholii, o jakim trądzie jest mowa w Piśmie S. 2. osypanie twarzy czerwone, jaki trąd jest niewłaściwy. 3. co pszczołom wodę nosi.

Wędzę. 1. sufzę w dymie. 2. wędą łowię.

Żaloba. 1. suknia żałobna. 2. oskarżenie usądu. 3. suplika.

Zarliwość. 1. gorliwość. 2. obżarstwo.

Złotnik. 1. rzemieślnik. 2. robaczek, i ryba, co się w nocy świecą.

jest

Jest też wiele słów innych, osobliwie które znaczą niektóre rodzaje zwierząt, ptasząt, ryb, robactw &c. jako to: rybak, wlk. krolik, &c. Znajdziesz też nie mało pod liczbą 21.

XVIII. O dawney Polszczyźnie.

Przypomni tu sobie, com powiedział w przedmowie. Przydać też tu należy arcy-mądre zdanie sławnego ksiąg Łacińskich Tłómacza. *Nie widzę, (mówi ten Autor w Salustyuszu swoim) za co byśmy się starożytnych słów Polskich tak barzo wypierać mieli; owszem trzeba, abyśmy (wysławiając owe cierpkie i nieokrzefane, i rzadko od którego z starych Polaków używane) czytaniem starożytnych Ksiąg sobie oswoili. Bo jeżeli odrzucimy, jako szkodliwie, dzikie i przynależne makaronizmy, słów nowych, natężenie Polskie mających niedostarczamy; gdyż do tego trzeba powściągnąć wziętości: a starożytnych też makaronizmami przez lat wiec z grzechonych wstrząsnąć nie zechcemy, musimy koniecznie zubożyć Oczyszczyć język, i do tej szczupłości przyprowadzić, iż onym obce księgi, na czym narodowi naszemu wiele zależy; dostatecznie tłumaczyć (ba ani co innego pisać) nie poderamy. Póty są jego słowa. Wszakże, ponieważ język nie jest tak doskonały, żeby się z czasem nie w nim odmienić lub przydać nie mogło: musi więc być to koniecznie, iż póki język żyje, póty jedne się słowa starzeją, drugie na ich miejsce następują. Takie są:*

1. Słowa dwum osobom służące. (numerus dualis) n. p. *Pódźwa, pódźta. &c. zamiast, pódźmy, pódźcie.*

2. Niektóre przyśłowia (adverbia) kończące się na e. n. p. *braterskie, oycowskie, barbarzyńskie &c. za: po bratersku &c.*

3. Niektóre *Aphereses*, abo zkrócone z począt-
ku, jakie są: *ey, ki, ka, kie, kiego.* | zamiast: *jey, ja-
ki* &c.

†. Niektóre *Apocope*, abo z końca n. p. *srog*, *iza*,
dwòy *Źc.* za: *srog*!, *izali*, *dwojaki*.

5. Niektóre *Syncope*, abo ze śródka n. p. półnie, ział, zamiaft: południe, ziałt.

6. *Mam*, *ſam*, *pam*, *jam* &c. *zamiaſt*: *mam*, &c.

7. *Namiłszy, namędrzy. &c.* za *naymiłszy.*

8. Naszy ludzie, nauczeńszy mężowie &c. zamiast: nasi, nayuczeńsi.

9. Głębokiem, uniznem, mądrym. &c za. głębokim &c.

10. Z Sycylię, familiey, braciey, księżey &c. | za:
z Sycylii, familii, braci, księży.

11. Na ostatek te słowa: *Abych, za abym. Chro-
bry, pyszny. Gniezdo, Gniazdo, Gniezno. Gi go.
Książdz, Książę. Nain, wain, nasz wasz. Ony, ty
zabawy, za, one, te, &c. Z tobam, z sobam. z to-
ba, z soba. &c.*

Przeestroga. Z tych słów niektóre w wierszu uysć mogą, aby tylko nie często. W mowie zaś, żadney nie masz ich używać przyczyny. Opisu-
jąc jednak wieśniaka Polskiego, możeż ich śmia-
ło użyć, stosując się do ich mowy: gdyż u pro-
stoty tameczney pełno jest słów takich.

XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszanej.

Makaronizmy, są to słowa nie właściwie Polskie, ale już z Greckiego, już z Łacińskiego lub innego języka wzięte. Kto chce wiedzieć, które to słowa od którego języka pochodzą, niech czyta *Indicem rerum insigniorum* X. Knapkiego pod tytułem: *Polonicae dictiones a Latinis &c.* Gdzie też znajdzie, iż nie wszystkie te słowa mają być używane, jako rodowitym Polakom nieznanym, zola

Mowa zaś mieszana, kiedy słowa Polskie z Łacińskimi mieszane bywają. n. p. To *ad amussim* bydź nie mogło, tylko *pro una vice*, a tak *per consequens* &c. Ten sposób mówienia, dopieroż piania, cale już nie jest w modzie. Są jednak niektóre okoliczności, w których możemy użyć tego sposobu, naśladować w tym Rzymian w swojem mowie Grecyzny używających. Takie są: gdy albo nie mamy wyrazów Polskich, i choćbyśmy wyrazili, nie zrozumianoby nas: albo gdy nie chcemy, aby nas wszyscy rozumieli: albo gdy o takich rzeczach mówić przychodzi, których oyczysty wyraz obrazilby użyć. Szpetne bowiem rzeczy obcym językiem wyrażone, nie tak się szpetne wydają.

Prócz tego, wiele jest słów mieszanych zwyczajnych Polakom, które niby w przyśłowiu poszły, n. p. *Per fas & nefas*, byle było u nas. *Civitas Cracovia*, kup sobie, jako i ja. *Ex pice cum vicali*, każda liszka swój ogon chwali. *Avis* ptak, *superbia* dworak. Te i tym podobne powieści w mówieniu codziennym jakokolwiek użyć mogą, ale w mowie do słuchaczów z wielką trudnością.

XX. O Barbaryzmach Polskich, albo słowach zepsowanych.

Barbaryzmy Polskie, są to te słowa, których dobrze piszący po Polsku nigdy ani nzywają, ani używali, i owszem im cale są niewiadome. Popelniają się zaś:

1. Odmianą słowa czy to przydając, czy ujmując, czy nakoniec zamieniając litery albo sylaby.

Zle. Dobrze.
 Balwierz - Barwierz.
 Berdysz - Bardysz.
 Chitry - Chytry
 Czeſtnię - Czeſtnię.
 Dwunaſty - Dwanaſty.
 Chaſaſira - Chaſaſtra.
 Hibki - - Gibki.
 Hruby - - Gruby.
 Hreczany - Gryczany
 Jagła - - Jagły.
 Kaſla - Kachel, ten.
 Kalwakata - Kawalkata.
 Kocioł - - Kociel.
 Kozioł - - Kozieł.
 Komar - - Komore.
 Koždy, kuždy - Každy.
 Królewicz - Królewic.
 Kwokcze - Kwokta.
 Maſzta - - Maſzt.
 Matam - - Motam
 Ob co - - O co.
 Oſim. - - Ośm.
 Oſimnaſty - Ośmnaſty.
 Otrębie - - Otręby.
 Paręcz - Poręcz, ta.
 Piawka - - Pijawka
 Pianica - - Pijanica.
 Pokocić ſię Potoczyć ſię.
 Porohi - - Progi.
 Potafz - - Potaż.
 Poymać - - Poimać.
 Rechwa - - Refa.
 Roſkaraczyć. - - nogi Ro-
 ſkaraczyć.
 Rozowy, chleb, Rozowy.

Zle Dobrze.
 Roziawiam Rozdziewam
 Rubel Powąż, pawęza.
 Rura tabaki - Rola.
 Rynſztowanie Ruzſto-
 wanie.
 Ryſztunek Rynſztunek.
 Sierzp - - Sierp.
 Sieſtrzan (podciąg)
 Sieſtrzeniec.
 Sini, ſiniość Siny, ſiność
 Siniawy - Sinawy.
 Smieciuſzka. Dzierłarka.
 Start, otarć Zetrzeć, o-
 trzeć.
 Strzynadel Trznadel,
 trznadl.
 Sysun - - Osesek-
 Szaragi - - Szragi.
 Szereg - - Szereg.
 Szłapak - - Człapak,
 Szłapię - - Człapię.
 Szmaruie - Smaruię.
 Topol - - Topola.
 Warszaw Warszawa.
 Warząchew Warzęcha.
 Wielkonoc Wielkanoc,
 Wielkieynocy.
 Wycieczam Wycień-
 czam.
 Uwieczam, Uwieńczam.
 Zameſza, - - Zameſz.
 Zeniec - - Zeńca.
 Zerſwa - Dziaſtwo.
 Zwierzciadło Zwiercia-
 dło.

2. Nie zachowaniem *Generis*, a za tym i Deklinacyi. Takie są:

Złe powiesz: *dobry karm, ten kozyr cynowy konew, drobny konop, żelazny obręcz, żużel, ptaszki zob, podty spiż: ale tak mów, dobra, karm, abo ta kozyra karmia, cynowa koneiw, &c.* Ztąd też złe *konwem, obręczem &c.* ale *konw q, obręczą, żużlq, &c.*

Przeciwnie złe powiesz: *zielona piec, mała ptaszka, cynowa talerz, bogata krama, wielka rosterka.* ale tak mów: *zielony piec, mały ptaszek, cynowy talerz, bogaty kram, wielki rosterk.* Ztąd też złebyś mówił: *w piecy, za piecą &c.* ale tak masz mówić: *w piecu za piecem. &c.*

Złe też się mówi: *Surowa łuczywa, wielka stada, gaszona wapna.* ale tak należy: *surowe łuczywo, wielkie stado, gaszone wapno.*

3. Nie zachowując akcentu nad literami] tak [w pisaniu, jako też w mówieniu.

Złe więc powiesz: *Bog, który, drot, ottarz, mo-wiłem, Jakob, Jozef &c.* ale mów: *Bóg, który, &c.*

Złe też powiesz: *Wódz, wóysko, młodszy prze-wrótny łódź, &c.* ale tak mów: *Wodz, woysko. &c.*

Złe powiesz: *grzech, mleko, moiey &c.* ale, *grzech, mleko, mojęy, &c.* gdzie *é* ma się wymawiać *nakształt, i.*

Nie mów, *śmiech, śmiertelny, &c.* ale, *śmiech, śmiertelny &c.*

Przeciwnie, złe powiesz: *sprośny, zazdrośny, &c.* ale masz tak mówić *sprosny zazdroсны &c.*

Złe powiesz: *drażnię, bliźni, &c.* ale *drażnię, bliźni.*

4. Prędkim wymawianiem, n. p. *Kazimierz,*
Kaz

Rzeczpospolita, Apostoła, tysięcy, Katolicy. ³¹ ³¹
gdzie, zi, li, sto, się, długo wyrażać się mają.

5. Słowa żadnego do Polskich podobieństwa
nie mające: abo choć Polskie, ale w innym zgo-
ła znaczeniu. Takie są:

Zle. Dobre.
Ager - Tatarak, abo zie-
le tatarskie.

Bierzwiono, drzewo o-
krągłe,

Borysz - - Litkup.

Ciośka - - Družba.

Czad - Swąd od pieca.

Da, słowo przydatkowe
niepotrzebne.

Dak - - Tedy, więc.

Drywotnia - W orzyfko

Dzierkacz - Chruściel.

Hadk, za Brzydko.

Hoduię - Wy. howuię.

Każan - - Nietoperz.

Koziulka, Robaczek la-
tający.

Kruk za Hak.

Lada - Niwa, nowina.

Lisztwa, za Szpaga.

Mieściąc, za Księżyc.

Młodziwo - Siara, abo
pierwsze mleko po
cieleciu.

Zle. Dobre.

Padło - Scierw.

Płyt - Płty, trafla.

Polano - Drewno.

Popierzchnął się Zachły-
snął się.

Pralnik - Pracz, kijanka.

Rubel Powąz, pawęza.

Ruczay - struga, potok.

Sorbam - - Sarkam.

Suchar - - Osuch.

Szypszyny, Róża polna,
głóg.

Tok, za Klepisko.

Trucień - - - Trąd.

Uśień - Liszki, gaśienica.

Wienik - - Pomiotło.

Zak, za Czerp, kaszerz.

Zatopić w piecu. Zapa-
lić.

Zehato - - żegadło.

Ześciana blacha, Biała
blacha.

Zuk - - Krówka,

Prześluga. 1. Wiele jest słów dobrych Pol-
skich, których w słownikach nie masz: gdyż one
nie tak Polszczyzny, iak raczey cudzego języka
uczą.

2. Wiele jest słów nie Polskich, a jednak dobrze

po Polsku się kładą, a takie są 1. Godności niektóre W. X. Lit: n. p. *Ciwin, Horodniczy, &c.* 2. Słowa rzeczy nieznanymi się w Polsce, n. p. *Duka, ohoble, wicina, osiec &c.* 3. Tóż mówić o urządach cudzoziemskich n. p. *Graf, Komes, Mandaryn, Satrapa &c.* o zwierzętach, ziołach, drzewach, korzeniach zamorskich, których nazwisk po Polsku nie mając, ichże językiem nazywamy. n. p. *Rasinet, rhu- arbarum, thebu &c.* 4. Wiele jest przy tym słów Ruskich w Polskim języku (u Poetów zwłaszcza) używanych. jakie są: *hl dzie, wielmi, zabynam, sob a. chać, chata, d' szno ho- łubek, sierdzity, sierdzę się, horuie, małoiec, nieduży* (nie silny) *odzieża, chwośt, mać, mir. &c.*

XXI, *Słowa niepolpolite, to jest, nie wszystkim dobrze wiadome.*

1. Wiele jest słów już niezwykłych, jako n. p. *Almarya, Arkabuz, krzeska &c.* W wierszach jednak uchodzą.

2. Wiele i takich, które i teraz są w używaniu, ale nie u wszystkich, jako n. p. *Batuch, Batuk, Brzechwa momot, &c.*

3. Niektóre są Poetyckie. n. p. *Dzianet.*

4. Naywięcej jest takich, których z sensu łatwo się domyślić można: ale inśza jest rzecz rozumieć, a inśza mieć je w używaniu, które i do okraszy mowy, i do wyrazów rzeczy nie mało pomagają.

5. Nazwiska ryb, drzew, zioł, kamieni &c. te się tylko kładą, których wiadomość pożyteczna być się zdała.

6. Których tu nie znajdziesz, szukay pod liczbą 17.

A.
Aminek, kmin biały.
Amirał, Hetman morskiego woyska.
Androt, wet.
Antwas, lawaterz, umywalnik.
Armata, woysko morskie, flotta.
Arsenał, zbroiownia.
Artysta, biegły w czym.
Arkabuz, muszkiet.
Arkabuzer, strzelec.
Aspekt, konstellacya, gwiazd na niebie rozłożenie czasu narodzenia czyiego.
Astrych, posadzka. n. p. astrychem pokładam.
Awa, aza, azali.
B.
Baia, baiacz, baykarz.
Bak drewniany, cyga.
Bałta, topor.
Bałuch, huk, odgłos.
Bałuk n. p. na bałuku leść, rakiem.
Bandera, chorągiewka okrętu.
Bando, obwołanie. ztąd
Bandyt, abo banit.
Bank, weksel, kupczenie pieniędzmi.
Bark, część ręki od ramienia do łokcia.
Barka, łódź.

Barta, topor.
Barwica, to wszystko, czym wypychają krzesła, taborety jako to, siano sierść, wełna &c.
Barwiczka, rumienidło.
Barwię sukno, kutneruję, kosmato czynię.
Baśalyk, bicz, z kulą na końcu ołowianą (plumbatum)
Baster, bastard, mieszaniec, abo bękart.
Bean, nieuczony, abo, co się nie dawno zalecił do szkoły.
Bębenista, dobosz.
Bela, wór, tlóмок kupański.
Bela papieru, dzieśnięć ryz.
Belt, strzała trzy elokci długa.
Bęś, bękart, nie dobrego łoża.
Bezkunsztny, szczery.
Białozor, orzeł naydrażniejszy.
Biczyisko, rękoiść u biczu.
Biegas, biegun, powłnoga,
Bielnik, blech,
Bierzmo, tram, balko.
Biefagi, jawy podwoyne,

C

Bi-

Bika, oskard, młot obosronny mularski do tłuczenia murów.	Bobruię, brodzę,
Bindas, siekiera wąska do wydrążania dziur.	Bodlak tarń, bodzieniec, rodzaj drzewka cierniowego.
Bindarz, bindarzyk, wirydarz szpalery ogrodowe.	Bodziec, oścień, kolki owe, które są na cierniach,
Blanki, kramzanfy, mur ostro się kończący do koła czego,	Botuch scierka łaziebna.
Blankuie, murem obwódz,	Bożkować się, zmyślać nabożeństwo.
Blakooki, jedno oko mruczący.	Bratnał, goźdz żelazny z główką,
Bławy, modrawy,	Brant frebra, wszystkie sebro,
Błazgoh, głupiomówny. ztąd: błazgonię błazgonienie,	Bryndza, syr w rozłecy skórze wyciśniony.
Blekocę, momocę, zająkam się. ztąd: blekot, blekotanie,	Brzeszczy się świta,
Bliskowid, i krótkiego wzroku,	Brzechwa, firzala bez żelazca,
Blizncowie, bliźnięta.	Brzufiec, wydatność, wypukłość.
Błogo mu, dobrze mu, szczęśliwy.	Buczeię, botwieię, prochnieię,
Blokaus, twierdza, strażnica, wieża, z której nieprzyjaciela upatrują.	Buczyna, bukowina,
Błonie, wygon, pastewnik.	Budzona, p. Eynał,
Błonowe, błoniane skrzydła, jakie u nietoperza, z jakimi ma łuią diabła.	Bukał, buklak,
	Bunty (w budowaniu) co balki, krokwy trzy mają, także w statkach wodnych, w poprzek idące zakrzywione drzewa,
	Buiał, bujak, bydlnik, byk,
	Bursa, mieszek na pieniądze.
	Bznel

Bzdziel, młyn wodny.†

C. C.

Cionka, czcionka, litera.

Cedula, karta pisana. †

Ceklarz, żbir, oprawca, siepacz.

Ceklmistrz, Kapitan żbirów, jaki jest w Rzymie, i po innych miastach porządnym.

Cektanie się, śpieranie się.

Cektuię się, sprzeczą się.

Cele, twardy grunt, w ziemi, na którym fundamenta zakładają.

Celstad, strzelnica, cel, do którego strzelają, albo miejsce, gdzie.

Cembra, żrąb w studni.

Cętka, u pasa, lub na szorach blaszka wypukła.

Chalastrą się bawić, dla zysku podłego nikczemne posługi odprawować.

Chochocę się, zbytecznie śmieję się, ztąd chęchotanie.

Chelbam, wzruszam wodę, to, ztąd, chelba się morze.

Chelszczy woda, szumi,

Chłapam, n, p, chłapa pies pomyje, zrze, potyka.

Chłastam, szargam.

Chłopowie, syn kmiecy, Choboty, boby szczydła, w takich matniach Merkuryusza.

Chocholowaty, piczasty, kończatą okragły.

Chynać, raptem co wyłać.

Ciarlatan, figlarz, szalbierz.

Ciaśtoch, lele, flak, nie wieściuch.

Ciąża, grabież, rzecz za arefztowana.

Ciążacz, który zagrabił co, ztąd Ciążam.

Cierlica, miedlica, instrument do tarcia lnu konopi.

Cwałam się, idę z wolna

Cwałem iść, iachać, powoli.

Cwierzę rolę, przeorywam.

Cwik, kogut nie dobrze oczyszczony, o koniach i bedłętach, wneti.

Cyzyoianus, Świątnik, kalendarz świąt.

Czadz, pieniądź, i inne rzeczy, które panowie sy-

pią poślówiu przy	wiek,
wieździe swoim, abo	Dłuż, sznur cieśliński.
na imieniny, lub Kró-	Dma, wiatr,
lowie przy koronacyi,	Dolegać sobie, wylegać
Czarnet, kamlot,	się,
Czata, śpiegowanie,	Dołożony, zupełny, do-
wzwiady,	skonały, n. p. dołożna
Czatuję, śpieguję.	miara.
Czauśz, goniec,	Dołożnie, jasnie nale-
Czebel, czechło, p. gźło	życie,
Czekan, bardysz, jest iak	Dofyt, n. p. do dofytu
dzida, w górze z ied-	naieść się,
ney strony iak młotek,	Dowiera mięso, dogo-
z drugiey iak siekierę	towyywa się,
maiąca,	Dowieram drzwi, przy-
Czerp, kaŹerz, siatka	mykam,
mała okrągła na kciu,	Drab, żołnierz pieŹy,
którą ryby z Źkrzynie	Drabant, dragant, har-
dobyywaią,	terz, halabartnik, co
Czocha się Źwinia o wę-	chodzili przed konsula-
giel,	mi Rzymskiemi z Źie-
Czwarzę się, drożę się,	kierą, &c.
potazuię, jakbym nie	Drabarz (dromedarius)
chciał.	zwierz, którym na
D.	dzień 30 mil wiachać
Dal, dala, odległość.	możno,
Darda, kopia, włocznia,	Drabuę, doŹwiadcza
Darem, darmo.	konia w biegu,
Darski, rzeŹski, ztąd dar-	DręŹcić, drobnemi kro-
skoŹ.	kami iŹć,
Darzy się, powodzi się,	Drobianka, piwo, wino
Dębianka, galas,	&c chlebem drobno za-
Dereń, drzewa rodzaj	tarte,
twardego, z którego	Drugubica, Źieć taka na
kopie robiono,	ryby,
Długosz, wysoki czło-	DruŹba, jednego imienia,
	nie

nie zaś nazwiska,
 Dryfas, pomywalnik, wa-
 nienka,
 Drzeń, zdrzeń, treść
 drzewa,
 Drzewołom, chmura z
 wiatrem wielkim,
 Dub', dziup', dup', dziura
 wygniła w drzewie,
 Duchna, czapka nocna
 z puchu,
 Dudkować komu, ska-
 cząc wybiedz przeciw
 komu,
 Duny, góry sypane z
 piasku na brzegach
 morskich przeciw wy-
 lewom,
 Dwoiak, dwoiacy, bliź-
 niak, bliźnięta,
 Działet, koń piękny,
 Dżdżownica, glista zie-
 mna, robak,
 Dzianka, dziana suknia,
 Dzieciuch (z pogardą)
 który iak dziecko po-
 stępuje.
 Dzielca, dzielnik.
 Dzierżak, cepisko, Biliak
 krótszy kiy u cepa,
 Dzierżba, frokos, drapie-
 żny ptak na małe pta-
 stwo, wielkości kosa,
 Dzierżga, rzęsa wodna,
 drobniuchne listeczki na
 wodzie stojące, które

kaczki ledzą.
 Dziewoia, dziewica,
 Dziewośląb, śwat,
 Dziewośląbica, śwacha,
 Dziubas, nos u ptaka,
 Dziwok, fokół,
 Dziwoląg, straszydło,
 Dziwowied, dziwne rze-
 czy widzący.
 Dzwigoń, tragarz, co no-
 si ciężary.
 E. E.
 Elear, harcownik, po-
 przedzaiący wojsko
 przed bitwą,
 Eynał, heynał, Węgier-
 skie słowo, znaczy spie-
 wanie abo słowa czuig-
 cych, gdy poczyną,
 switać,
 F. F.
 Facelet, chustka do nosa,
 Falit, niesłowny,
 Faliset, fistuła,
 Fararz, parafian,
 Fasol, poswarek, burda,
 Fazyoli, groch Turecki,
 Fazyan, bażant,
 Federpusz, kita, co z piór
 noszą na czapkach,
 kapeluszach,
 Flaterka, p. Polatka,
 Fochy, zaloty, rozpu-
 sta,
 Foldrownik, instygator,
 ziąd,
 Fol-

Foldruie, foldrowanie,	pospolitych ludzi,
Fora, precz z iad.	Giermek, żołnierz,
Formierz, co formuie o-	Giermkostwo, żołnier-
brazy na wosku, gip-	ka,
fu Etc.	Giza, giczel, giżela, kość
Fr-z. koń Tryzyski.	goleniowa większa.
Fryerz, zalotnik.	Głazur, srebro mieżzane
Fryerka, zalotnica,	ze złotem,
Furlon, cło od fury,	Glewia, dzida długie że-
G.	leżco mająca,
Galarady skakać,	Glewiynik, kopiynik,
Gale piłę, nadaie piły,	żołnierz dzida uzbrow-
Gałuska, główka u zioł	iony, iak Kozacy,
x nasionami, także, o-	Gleyt, żelazny list, pasz-
wocu drzewnego po-	port,
czątek namieyscu kwia-	Gleytować kogo, ube-
tu,	spieczyc,
Gargaryzm, plókanie	Gleyta, pisanajodchodzą-
garła, ztąd, garga-	ca od srebra, abo złota,
ryzuie	Głównik: mężoboyca,
Gas, uderzenie kogo w	Gogółka, gołanka, ka-
pociemku,	łuska, owoc matyjesz-
Gawiedź, chałastra,	cze i niedoyrzaty,
Gayda, duda, i na niey	Gołoszyyca, gołota, u-
grajacy,	bogi,
Gdula, rodzaj gruszek,	Gomoły, bezrogi,
Gedę, gram na lutni,	Gomon, burda, poswa-
Gedzieć, lutnista,	rek,
Gegnie, w nos gadam,	Gomonie się z kim, swa-
Gielda, gospoda pospo-	rzę się,
lita, karczma,	Gradowka, krupiasta sól,
Gi-mza, z rodzaju koz	Grawowizna, zboże
dzikich, abo jarn,	gradem pobite,
Giemz, mię co, rupi,	Grafka, pręcik żelazny,
Gierada, porzęt żenin.	którym niegdyś mate-
Giermak, suknia długa	matycy figury rysowa-

li.
Gramatka, farmufzka,
Gramolę, się, idę przez
zawady,
Granitki,
Graty stare, rupieci,
Gręda, rześcia, miere
konia bieżenie,
Gregoryanek, żak, bo się
niedawno zalecił do
szkoły, tak zwany iż
dawni Polacy niekto-
rzy w dzień S. Grze-
gorza chwalebne go
dzieci nauczyciela, do
szkoł, swych synów od-
dawali,
Gregoryaniki, dzień S.
Grzegorza, którego
dnia dzieci dzień pier-
wszy raz szły do szkoł.
Grele, krele, żelazne prę-
ty na końcu głowiašte,
któremi podczas i-
grzysk poisdynkowali
wyśiekacze,
Grępla, szczotka drócia-
na do czesania wetny,
ztąd, Grępluie,
Gryz, mąka pszena po-
slednia, także, mąka z
jęczmienia prażonego,
Grylka, chleb, czyli pirog
z mąki pszenney pod-
lejszey,
Gwicht, waga, n. p. fun-

ty, uncy, skoyce, loty,
Etc.

Gzło, giesłko, czechło
dziecinna suknia pło-
cienna,

Żnne sq. Gaiewnik, gar-
dziel, gębiały. Gę-
bczały (podobny do
gębki)

Gniewliwość, lgodziń-
nik, golek, grawalny,
gruba, (dół,)

H.

H.

Halabart, obostronna sie-
kiera,

Halas, płaszcz, opończa,
Halbant koński, rząd
bogaty na konia, 2,
znaczy też ubior mę-
ski bogaty,

Hapać, hupać, haupać,
szczekać,

Harc, początek potyczki.
z tąd harcownik, har-
cowanie, harcuię,

Haru haru, (interiekcya)
niby pracy, a pracy,

Helm, p. szyfzak,

Herold, poset donieprzy-
iaciela o pokoy, ztąd
Heroldiki,

Herweget, sprzęt męża

Hewar, liwar,

Hutarz, butnik,

J.

J.

Jakmiarz, prawie, zgola,
Ja-

Jałowy śmiech, zmyślo- ny,	Kalkus, ług mocny, abo łużyny,
Japurt, purt, jabłoń, le- śna,	Kambierya, bank, wexel, Kambierz, wexlarz,
Jary, tegoroczny, ztąd Jarzyna, zboże, co się tego roku sieie,	Kamień żywy, opoka, Kamionka, kupa kamie- ni w polu,
Jarz, wiosna,	Kamzans nadedrzwiemi, fy, abo Floresy wy- rzynane,
Jarlík, tegorocznie ia- gnie,	Kaniafta, czapka, kapo- lusz,
Jałkrawy koń, maiący, białe, oczy,	Kapcie, obuwie zimowe ze skóry koziey naied- ną sroną wyprawney,
Jata, chać, kuczka,	Kaptiwus, gra taka, ied- ni uciekaia, drudzy go- nia, i z chwytanych w niewolę, biorę,
Jatrew, bratowa,	Karacena, i. zbroia. 2. fuskatwarda, iak ukro- kodyla &c.
Jażmin, rodzaj fiołkow,	Karbarya, solna huta, o- ficyna, gdzie solgotuię, żupa, gdzie kopia, lub składaia,
Jażwieć, borsuk,	Karpa, kłoda w rzecę,
Jegoyski, zwyczajny mu,	Karuy, kmin polny,
Jli, iak wielki, zkać Jl- kość,	Kaszerz, p. czerp,
Jlm, ilma, wiąz,	Kęrnary, legary,
Jścieć, rękoymia, zastęp- ca,	Kiczka, węzeł związa- nych z sobą rokicin gib- kich,
Jścizna, summa główna,	Kiecka, suknia wieśniad- cka z grubego płótna,
Jużyna, podwieczorek,	Kieczka, suknia żołnierska, kto-
Jwa, wierzba wiekszego rodzaju, liście szerokie maięca,	
Inne są, Ikrorodne ryby,	
Jnedy Jnedy, Jście (bezwątpienia) Jusz- ca, iucha, Juczny koń (wuczony) &c.	
K.	K.
Kafar, winda,	
Kafarnik, co winduie,	

- którą na zbroię kła-
dziono,
Kierat, winda, 2. więzie-
nie,
Kierce, likhtarze, duże
drewniane,
Kiś, kwacz,
Killik, kitel, płocienna
juknia żołnierska,
Klaponogi, tęt nogami
czyniący,
Klapouchy, obwisłych u-
szu
Klecha, bakatarz na wsi,
Kłęczę, pewne gwiazdy
na niebie w figurę Her-
kulesa kłęczącego uło-
żone,
Klekot, klekotka, świe-
gotliwy,
Klepadło, kłoc do ubia-
ni ziemi, bierze się za
dzwon zły,
Klepię, czym płaskim u-
derzam, ubiłam zie-
mię,
Kłeszczenie, rzeźnicę,
Klizać, po maści iść,
Kłofita, szczepa,
Kluczka, za którą kłam-
ka zapada, czasem
znaczy zdradę,
Knafel, petlice, guzy,
Knap, sukiesinik,
Knod, knodyszek, kolan-
ko, u ziół, zboża &c.
- Knowie (to) ździebko
suche, szuki ździebko,
Knutel, kołek, kijek,
Kobieli się, marzczy się,
Kobieliły, łonisty, wy-
pukły,
Kobiela, co leży, stronę
wypukłą ku górze,
Kobiec, kobuz,
Kobylenie, kobyłina,
drzewo pełne kołow o-
strych w bramach dla
przeszkodzenia wiaz-
du,
Koc (na śladach) pienie-
żna kara, o niesłusznem
zapozwaniu
Przedtym zaś futra
sędziom dawano,
Kokot, kogut,
Kokotliwy, zły, swarli-
wy,
Kończan, śaydak futerał
na strzały,
Koncerz, p. grele,
Konterfet, odrysowanie
czego z wizerunku, a-
bo wyrażenie,
Kontryfał, cyna Angiel-
ska,
Konwalia, lilja polna,
Kopeć, co u lamp, u
świeca na końcu knotu
bywa, gdy długo się pa-
lą,
Korb, korbas, bania tyk-
wia, Kor-

Korczak, korczaczek,	Kredecuie komu, kofzto-
czym wodę z wiadra	wawszy napoiu, lub
czerpaię,	potrawy, podaie komu,
Kord patasz,	Kreżel, co się wtyka na
Kordat, śmiały,	prześlicie z kądziela,
Kornet, róg do trąbienia,	Krezy, trepele, kołnierz
* Kortezya, 1. godność	plócienny marjeczony
tytularna, 2. nadskaki-	iak u Żydow, lub też
wanie komu, ztąd:	gładki, dla ozdoby,
* Kortezyan, który zbyt	Krtan (ta) gardziel.
nadskakuie komu, szczy-	Krtunie się, krtuizę się.
rze lub obłudnie, 2. w	Kruż, (ten) krużyk,
Konstytucyach Polskich	dzban,
zowie się ten, który ma-	Krwotok, płynienie krwi.
iąc beneficjum w Pol-	Krzeczek, tarantula,
szcze, przemieszkuiwa	Krzoska, strzelba, (iż
w Rzymie, lub gdzie	krześi ogień,
indziej,	Krzywula, krzywofz,
Kosaciec, korzeń, lilio-	instrument dęty,
wy, fiołkowy.	Ksieniec, żółdek rybi,
Koścień, kościenek, ko-	Kształcik, napiersnik,
stur, kiy,	białogłowski, kofzula
Kosior, pogrzebaczka,	cieka, lub chustka,
koczarga,	którą pierś zakrywa-
Koszmacz, kosmaty,	ię,
Kownata, komnata, ko-	Kuch, makuch, makowi-
mora,	ny,
Koźlina, łoża gibka cię-	Kuchra, wątrobki, ki-
ka,	szczeki, &c. rybie,
Krażlica, cyga bąk,	Kuklam kogo, biję ko-
Kramzanfy, p. Blanki,	go,
Kramie, stoła, świata &c	Kulczanka, szpilka mię-
kray, brzeg,	dziana,
Krawadź, bok, brzeg, n.	Kunштуię, żartuię, †
p. na krawadź co po-	Kurdwan, skura rze-
stawiać upaść, &c.	mień,

Kurów szklenica, 'kufel
d'izy.

Kufz, skóra chrapowo
wyprawna

Kufza ręczna, tuk do
wypuszczania dużych
strzał. Kufza wielka,
machina do ciskania
kamieni przy dobywa-
niu zamków.

Kur, kość w nodze by-
dła, których zażywa-
no do grania: ztąd
mówi się, kuty grać.

Kury drzeć z kim, iść na
udry.

Kut, abo Kot imbierny,
cytwaru &c. kolan-
ko.

Kwap, puch.

Inne są: Karmia, ka-
towczyk, kień, pień. kła-
pam zębami, klęczkiem,
kobieli, kobiałka. Kufiarz,
kuropoy, czas kiedy ku-
ry pieją, kuźnik &c.

L.

L.

Łabuie, roszkosznie żyć,
dogadzam sobie.

Łaczenem czego, po-
trzebnym jestem.

Lak, 1. do pieczętowa-
nia. 2. rosół słony. lub
inny, który mięso,
lub warzywa zacho-
wuje od zepsucia.

Łatka, lalka dziecinna,
abo kuglarzka, osoba
wyrobiona z czego kol-
wiek. Ztąd, Łatkarz,
co robi lub co z niemi
chodzi po świecie dla
zarobku.

Latoś, tego roku,

Latoś, tegoroczny.

Latośek, tegorocznie
ciele. jagnie &c. (o
bydłach tylo)

Łazęka, hultaj, biegas.

Lecha, grzęda w ogro-
dzie

Legart, leguwiec, lega-
wy, leniwy.

Leksza, interjeksja róż-
dzielającego trzodę od
trzody, gdy się z cudzą
złączy, i to samo zna-
czy, co sam tu moje.

Lekuię, czarami leczę.

Letwał, suknia, której u-
żywano przy kominku.

Lelica, fyrnik.

Łeśz, zamełz.

Letra, krawadź wozu,
łożka &c.

Lewart, lampart.

Łężna sowa, puhacz.

Lichtnie, umniejszam cię
żaru.

Licuię u kogo rzecz kra-
dzioną, poznać.

Ligawica, ziemia grzą-
ska,

- śka**, kleiwata, do kto-
rey nogi igną. Trzęsa-
wica zaś, abo Trzę-
sawisko, gdzie nogi
 zapadają, jako to po
 pastwiskach bagnistych.
Liuba, sosny rodzaj ja-
 kie po ogrodach rosną
 przesiadane,
Loczę, łepcę, żłopam,
 żłopię.
Łoczyga, sałata własna.
Lon, przecik do zatykania
 kół u wozu.
Łoni, przeszłego roku.
Łonisty, kobielisty, wy-
 pukły, abo pomar-
 fczony.
Łożna choroba, powsze-
 chna zaraza,
Łubar, budowniczy Rze-
 czy-pospolitey, Kro-
 lewski, mieyski. **Żąd**,
 Łonarski.
Łyscianki poficzochoy.
Łyst, pęga, łytka.
 M. M.
Macloch, macłoszek, mu-
 rak, miejsce wolne w
 murze dla postawienia
 czego. **Frambuga** zaś,
 jest arkada. n. p. most
 na frambugach.
Macznica, sporyż.
Mądrzyk, mądrzyk, syr
 z słodkiego mleka.
- Maczuga**, wiekiera, pa-
 stusza laska, patka.
Maiż, ptak łowiecki nie-
 dawno wprowadzony do
 łowów.
Makuch, kuch, makowi-
 ny, łodygi makowe.
Małdr, miara dwie ćwier-
 cie zawierająca.
Małż, pław morski skoru-
 piasty, jako to, ostrzy-
 gi, raki, żółnie &c.
 morskie.
Man, który lennym pra-
 wem co trzyma, **Żąd**,
 maństwo.
Mandle, słinne jagody w
 uściech, z których śli-
 na płynie.
Mantyka, torba.
Marchuś, strach nocny,
 straszysła diabelskie.
Mardać, margać ogo-
 nem ruszać.
Markocę, mruczę, **xtąd**
 markot, markotanie,
Matolka, maty, oraz
 szpetny i głupi.
Matonog, przepad, ka-
 kol.
Mazynet, macynet, rak
 morski okragły.
Medel owiec, śnopów,
 &c. piętnaście znaczy.
Metzne, dochód za Mszę.
Metlik, płaszczyk.

Mianowiny, krzciny,
Miarz, n. p. jak miarz,
zgoła,

Miedlica, p. Cierlica,
Miedzianka, p. Kulczan-
ka,

Miedzy-balcze, *so mie-
dzy balkami. tak, mie-
dzy brwie, między-
filarze, między-topat-
cze, między-mięsie-
czny, między-moriski,
między-morze, mie-
dzy-murny, między-
murze, między-rze-
cze, między-rzędzie,
między-świecie &c.*

Miela, miaskość.

Mielcarz, piwowar,

Mieluch, browar.

Mieśz, miąszość, gru-
bość,

Mietelnik, kuglarz,

Mietlemi się, wikle mi
się, wile mi się, *gdy
nie mogę przypomnieć.*

Miksztatnik, tragarz,
noszarz, drażnik, co
dźwiga ciężary,

Minucyiarz, co pisze pro-
gnostyki z gwiazd,

Minucyte, prognostyk.

Mirtynek, wino mirtem
zaprawione

Misurki, część szyszaka
zaślaniająca twarz.

Mistrnię, chytrze co czy-
nię.

Mkły, skłonny, poryw-
czy, n. p. ręce mkle
do złości.

Mleczna, białomleczna
droga, na niebie, pas
niebieski, białość na
niebie, która podług
niektórych zdania, po-
chodzi z wielu gwiazd
niedoyrzanych.

Młokocina, łoża, z któ-
rey kosze robią.

Młoto, łożdżyny,

Mocownik, zapasnik.

Mokrzyny, mokre miey-
sca,

Momocę, zaiąkam się.

Momot, zaiąkliwy.

Momotanie, zaiąkli-
wość.

Monetnik, kambierz.

Morąg, morągowaty
wół, wieprz, *Est.
pasy różney sierci ma-
iący.*

Morze Chwaleńskie, *abo
Azyatyckie, abo Ka-
spiyskie,*

Morze Europeyskie, *abo
śrzedziemne.*

Morze wielkie, *abo O-
cean.*

Moszcz, muszcz, wino
młode.

Mo .

Motowaz 1. Rodzaj	kalecie <i>Es</i> .
wędy z kłką na końcu	N.
haczkami. 2. <i>zmurek</i> ,	N.
którym przewiążują	Na bałuku leść, <i>racz-</i>
nicie, żeby się nie płąta-	kiem.
ły.	Na bark koń białe, <i>wierz-</i>
Mrę na cò, bardzo żądam.	ga.
Mroczek, mrożek, otzy	Na goli co leży, na wi-
mrużący.	doku, na góley ziemi.
Mudzę, bawie się gdzie	Na liczbie zostać, w kal-
niepotrzebnie.	kularyą wpaść.
Mudzi mi się, mieszka	Na lyczku cò wisi, na
mi się.	nitce, na włosku. <i>sta-</i>
Muły, pantofle wyso-	bo, tylko to
kie.	Na nicę, na rębę, na wy-
Mumia, ciała namaszczo-	wrót.
ne.	Na ostrę z kim gonie, po
Munia, pień kamień (o	nieprzyjacielsku poczy-
człowieku leniwym,)	nam.
głupim)	Na pieprz zeydzie się
Mutat, stał.	książka <i>Es</i> nic warta.
Mutant, młodzieniec,	Na praśk trafić, na sam
iż głos dziecienny po-	cios przyiść.
czyna utracac, ztąd,	Na rękę wyzywam, na
mutuię.	pojedynek.
Mży, deszcz drobny pa-	Na słowie trzymam, na
da.	sustentacyi.
Mżymi się, drzemie.	Na storcz upadło co,
Mżyk, mżytek, zmurek,	krawędzią, rębem.
ślepa babka, gra taka.	Na stręcie, na razie.
Inne są: Machluię, ma-	Na trał co czynię, na
mrzę; Młodociany las	szczęście.
&c. Morderz, Moyłki,	Na trzy zbyty; <i>zbytbar-</i>
Mozgowiec, Mrok pa-	zo.
da. Mżę się, wchem po-	Na zab mu to niepadnie,
raflam, Musnąć kogo po	mało to nań.
	Nadmiarz (<i>subst</i>) zby-
	tek

tek' (adverb:) zby-
tecnie.

Nadro, zanadrze (to)
nadra, zanadra (te)

n. p. w nadrze, w za-
nadrzu, w nadrach, w
zanadrach.

Nadziewam się, mam na-
dzieię ztąd, nadzie-
wam kogo.

Nagębek, nagłówek. o-
główka, gaganiec.

Naperzam się, uprząść
postawę, podeymnię
boki, kokoszę się.

Narożny, węgielny, na
rogu leżący.

Narty, tyże,
Nasiadka, kokosz, indycz-
ka &c na jaycach sie-
dząca.

Nasierzwały, naieżony.

Naspoł, pospołu.

Nastółka, dekal, przy-
krycie.

Nawilał, ofzalał.

Niz, kozaczyzna.

Niz, Nizak, kozak.

Niziołek, łokietek. ka-
rzeł.

Nocnica, ćma, omacni-
ca, straszyno nocne.

Nog, gryf, zwierz skrzy-
dlaty baieczny.

Nogieć, napaść.

Inne są. Nasłoneczny,

Naw'chwał, Na wytwo-
rzoną z kim idę, prze-

śadzam się. Nadmiarzek,

Nadprożek. Nalezionek,

Napadam na nogę, chro-

mię. Napraszam, Naśla-

dowczyną. Naftorczyć

uszył, Natyrać maieć-

ność. Nawrząła czego

skorupa, Nawrzał swey-

woli. Naziemny. Niebia-

nie, Niedosłuch, Niedo-

widz. &c.

O. O.

Obartel, obartlik, zasów-
ka u drzwi.

Oberman, igrzyśk spraw-
ca,

Obida, mierziączka, ztąd
obidzam,

Obłoczyłość, obłoków
zebranie,

Obłokać się, obezrzec się

Obły, okrągło długi.

Obojako, wszelako.

Obolewiec, obopra-

wiec, oboręczny,

i prawą, i lewą ręką

dobrze się biiący, &c.

Oborne, zapłata za szko-

dę w polu od bydła.

Obrzucam się na kogo,

obrykam się, hardzie

odpowiadam,

Obwiąśło, obwiąska,

czym obwiążuią sną.

py, &c.

Obywam się, łomieszkęć się.

Ochapia mi się kto, co, przypominam sobie, stać mi co na myśl.

Ochędōżka, szata chędogo do ludzi.

Ochylam co, kogo, wymawiam.

Ochynąć się, ponurzyć się w wodzie, abo, wdać się w niebespieczeństwo.

Ociątnie, upornie, leni-
wie.

Ociątność, upor.

Ociekły, opuchły, nadęty.

Ociekły komu nogi, nabrzmiał.

Od matki komu zadać, bękartem nazwać.

Od niewoli to sługa, koń, &c. nic nie wart.

Od ręki robić, niedbale.

Odbyty pokarm, łacny do strawienia.

Oddać stado małżeńskie, ślub dać.

Oddanie małżeńskie, ślub.

Odmięcz, odwilż.

Odświętomy, świąteczny.

Odumarle dobra, bezte-

stamentu.

Odużne, podarek dla po-
stańca przynoszącego
co,Ofiarnik, który krwawe
ofiary czyni, jak u ży-
dów i pogan,Oganiam proso cudze,
pracuję za kogo.Ognipiora, puchlina na
głowie dzieci.

Ogniwaczek, fenix.

Okask, lustra monstra,
rewia,Okaskę mieć, lustrować
wojsko,Okymel, ocet [z] mio-
dem,Okulat, ostro! patrzący
n. w.Okupiny, bankiet w dzień
narodzenia, lub imie-
nin,Omaśta, okrasa potrawy,
ztać omaścić, omaś-
ny,Omawiam, ochylam,
Omienieć ochrzypnąć.Opaska, naczynie, w któ-
rym opalaia zboże od
żdziebeł, plew, &c,

Opelki, obfiwiny.

Opieńki, zęby przytar-
le.Oplecek, kaftanik
pasa,

Opukały, pękaty.
 Orcle, kamienie łamane
n. e. ciosane.
 Orędzie, poselstwo, roz-
 kazu oznaymienie,
ztaq. Oręduię,
 Orędownik.
 Ortel, dekret, kazh.
 Ofęka, hak drewniany.
 Ofierdzie, otoczyna,
przegroda we wnę-
trzu ściach, plewka.
 (diaphragma)
 Ofika, ofina.
 Ofkard, p. Bika.
 Ofkola, brzożowy fok.
 Ofstrog, ofstrożenie, ofstro-
 grodzenie *ofstremi ko-*
ty.
 Ofstrow, Kępa na rzece
lub jeziorze trawą lub
chróstem porośla.
 Ofstryż, orzeł morski,
 Ofzeczeraam się, wyjzcie
rzam zęby.
 Otchnąć kogo, zarazić
 tchem.
 Otręt, otarcie obrażliwe
 nogi.
 Otrók, męszczyzna,
ztaq. otrocze.
 Owłzeki, *ze wszystkich,*
cale. n. p. nie owłze-
ki dobry, nie cale.
 Ożga, opalenie.

Ozimi, n. p. ozima psze-
 nica.
 Ozionąć kogo. 1. spóy-
rzeniem swym prze-
razic, jako wilk owcę.
2. n. w. chc. wie żądać,
i niby uprzedzić na-
dzisiaj. 3. opętać ko-
go, ziednać łaskę sobie.
Inne są: Okęs, o wło-
 Obalify. Ochromić. Od-
 cimiam. Odmarkotywać.
 Odmoški, dporne piśmo
 Odsiedziać się chleb. Od-
 warknąć. Odwołała nie-
 wiasta złoczyńcę skaza-
 nego. Okowanie. O-
 ktenr papieru. Ofzemiały
 robacy. Otwieramna się
 gęby ludzkie. &c.
 P. P.
 Pacholeczno iść, z gro-
 madą slug.
 Paciepi, kąt ciemny ja-
 skinia.
 Padwany.
 Pagwica 1. guzik rze-
 mienny do zapinania
 kożucha &c. 2. bro-
 dawka, abo cęcek na
 koziey szyi. 3. Woleu
 człowieka, skóra pod
 gardłem wisząca.
 Paiz, (ten i ta) tarcza,
 króśca u konnych.
 D P.

- Pawęza zaś dłuższa u
pieszych.
 Paklepie, pierwsze wy-
 częsanie lnu, na wory
 zdadne. Cieńsze są Pa-
 czesi. Najlepszy jest
 Wyczosek, z które-
 go płótna cienkie. Co
 się na nic nie zdało,
 zowie się. Paździor,
 Paździerze.
 Pandry, pądry,
 Papuży, papużasty, żół-
 to zielony.
 Part, nic gruba z kono-
 pi, ztąd Parciany.
 Partesy, papiery muzy-
 czne.
 Parza, ospa, dla psów.
 Pasaman, taśma.
 Pasieka, pszczelnik.
 Pątnik, pielgrzym na-
 bożny, co po świętych
 mieyscach chodzi.
 Pawęza 1. Tarcza kon-
 nych, ztąd Pawężnik,
 co robi, lub co uzbro-
 iony pawężą. 2. po-
 wąż, t. i. drąg, któ-
 ry na wozie przyci-
 skają siano &c.
 Pawię się, kokoszę się.
 Peca, penca, pęciny, rze-
 mień u ptakow myśli-
 wych.
- Pecka, jądrko w owo-
 cach.
 Peczyna, paczyna, glina
 u pieców przegorza-
 ła.
 Pęga, łyft, łytką.
 Pęz, n. p. na pęcie co
 stoi, na widoku. Wąż
 na drodze pęzem na-
 storczony, jak duha.
 Pica, spiża woienna, pro-
 wiant, furaż, ztąd Pi-
 cuie, picownik, pi-
 cowny.
 Pierzchnice, ospice czer-
 wone.
 Pierzeia, połać, szereg
 domów, strona ulicy.
 Pierzga, materya podob-
 na do smoty i wosku,
 którą pszczoły uloble-
 piałą.
 Pierzgnięta, jabłka słod-
 kie ranne.
 Pila go, (słowo nic nie
 znaczące pewnego, i
 trudne do własnego
 wykładu, jako n. p. le-
 lom palelom, tere fe-
 re, fidłu widłu, krętu
 wētu, siu bziu &c.)
 znaczy obmierzanie
 czego,
 Piłę gram, wpiłkę gram.
 Pilatyk, kiiec, szlaga &c.
 laż-

- łazna z krótką rękoięścią.
- Płatnerz, *corobi zbroie.*
- Płatwa, pita, trafta.
- Pleśniwy koń, szronowaty, mrozowaty, ci-sawy biało-nakrapia-ny.
- Pletwa, płytwa, pło-ro to, którym się ryba rusza.
- Płoń, płonia, na zec zamarzłej dziurą po-wierzchu zamarzła.
- Płonieję i. wy. adzam się, żyźność tracę. z. wygorzeć od słońca. n. p. płonieje, wypło-niało zboże.
- Płótnik, szkoła, gdzie płonki sadzą.
- Ploton, rota piechoty.
- Ploty, warkocz, włosy zaplecone.
- Płuca (ta, abo te) n. p. zdrowa płuca, abo zdrowe płuca.
- Pływaczka, i. pławki dziecinne na których się uczą pływać z. ką-piel. n. p. puścić konie w pływaczkę.
- Po plecach to moich, zdołam.
- Po poświecie jachać, po-gwiazdach, w jasną noc.
- Po prawey stronie rzeki, miasto. zamek, &c. po prawey ręce płyną-c ma z wodą.
- Po słońcu jachać, mając wtył słońce.
- Po wietrze. po wodzie stać, jachać, &c. ma-jąc w tył wiatr.
- Wzwiatr, wzwode, p z ciał wiatru, wo-dze.
- Pobierki, oślatki pozbie-rane.
- Poboiewisko, plac po-tyczki.
- Poboż, pobog, herb pew-ny.
- Pobor wiatrowy, uciążli-wo, z niczego.
- Pochod, początek, po-chodzenie. n. p. po-ciagni to do swego pochodu; obroć oczy ku pochodowi i koń-cowi; pochodem te-dy te rzeczy są dobre.
- Pochopny, pochylty. n. p. pochopne strumy-ki, skłonnny, n. p. takie towarzystwo pocho-pne do złego.
- Pochutniwam, pochutni-wać,

- wać sobą, pokrzyćnię wesoło.
 Pochwisciel, świsł, wiatr tegi.
 Pocierpka, smrodynia, porzeczeki czarne.
 Poczetne, pocztą, podarunek uczciwy znaczney osobi.
 Pocztą. 1. poczetne. n. p. dać pocztę komu. 2. żołnierze pocztowi 3. rodzaj ogniowych kół w feierwerku. 4. pościć na pocztę listy.
 Pod rękę piśmo, abo piścić, listy pod lewą rękę stawiać.
 Podać między ludzie, głosić.
 Podciąć r. p. Siefertzen. 2. (Subtensa.)
 Podmówili sobie, połaiali się.
 Podpołały, szary.
 Pogębek, policzek.
 Pogłowie, pogłównie.
 Pogrobek, pozostały syn po Oycu.
 Pokraka, r. nieszczęście n. p. cięższa na mię napadła pokraka. 2. zwada. -- n. p. miałem z nim pokrakę. na Pokraczki orać, zos-
 stawiając mirysca nie-
 orane.
 Polanek n. p. siedzieć na polanku nie całym sobą, ale połową si. dziać jako gdy dwóch na stołku.
 Polatka, flaterka, błazna złota lub pozłacana w szcuga u bogatej sukni dla ozdoby.
 Półchłopowie, rzezańcy, Półbrat, brat jednej matki, inżego Oyca.
 Pomierzwić, pokudłać wlosy.
 Pomort, instrument, Ponękać kogo, pokonać.
 Poniewieram się włóczę się, to tu to ówdzie
 Ponik, loch podziemny, w którym niknierzeha, a o kilka mil znówu się wynurza. 2. zdrady.
 Ponika woda &c. wlejąka.
 Pontal, broga, ostro się kończąca.
 Pontal, pontaly, jakiekolwiek ozdoby szczy; uszu, jako to zausznice, korale &c.
 Ponura (Substant) ponurność.
 Poplatek, podatek.

Popędzam, i. poganiam
n. p. popędzam bydło
2. *szczęść*. popędzić
psa na kogo, 3. Gonę
n. p. popędzić zaiącą.
Poprawiny, o picin, gdy
naznaint z lepiey jobie
popiaw. ią.
Poradnie, podymne.
Poroże, rogi, bi. rzę się
za ořeże.
Portugał, dukat.
Portyera, załona do
drzwi.
Porubnik wolny z wol-
ną g: zeszacy Kazirod,
Kazirodziec, Kazirod-
ca, który z krewną
grzeszy. Cudzołoż-
nik, kiedy nie z wolną.
Porwon, nie stoię oń, choć
do kata. ziąd porwo-
ni (o wielu) porwo-
neś mi; porwoniście ;
porwono to rzemio-
sło katu; porwone bo-
gaćtwą poganom &c.
Porwoneś Panu Bogu,
oddaię cię Bogu.
Pośnik, kolacya pośna.
Połowa, pokł. d, pomost
prostej chatupy.
Postanowienie ciała, kon-
sytucia.
Postanowić się, obrać stan

ziąd Postanowienie.
Postawnik, duża świe-
ca.
Poświata, światłość od
księżycu.
Poświata jasna, noc ja-
sna.
Poświata szara, niejasna
noc.
Poświętne, miejsce po-
święcone Bogu, abo
gr. nt Kościelny.
Pośzwa, pośzewka,
Potemny, powolny ko-
mu.
Potrzos, wrób trzcinny.
Powerek, nosidło, drą-
żek do nożzenia ce-
brow, lub wiader.
Powiara, powieranie,
zahobon,
Powoynik, pielucha,
Powrośło, czym snopy
związują.
Powzdać urzędu, zdać.
Powśinoga, biegas, bie-
gun.
Pożog, pożoga, wielki
pożar.
Pracel (ten) obharzanek,
pirog.
Prąd, g, prędu, prądu.
Prąg, praga, pręgierz n
p. u pragu abo u prę-
gi. abo u pręgierza.
Pra-

Praśol, co sol przedawa z tąd Praśolka, Pra- solstwo.	Przewaga, impreza, rzecz wielka i trudna.
Prażka, praśzka, line- menta na dłoni ztąd	Przewodzę prawo; wy- grywam u sądu.
Prażkowaty.	Przewora, pobocze, przegroda, jak w stuy- niach dla kmi.
Prażmo, zboże młode p ażone.	Przez dzięki, bez dzięki, nie ochotne.
Prezbiter Jan, Cesarz Abysynski.	Przyczynek, przydatek. (corollarium)
Proszak, prosciel.	Przykrzykam, krzykiem p wi rdzam
Prowadź się, pr cz ztąd.	Przyłbica, zblachyrzecz ok agła na głowę p.
Pryciam, doszodzę wę- chem, śledzę. ztąd	Szyłzak.
prycianie.	Przymiarek, naddatek.
Pryskuie, piątnuie, zna- czę, ztąd pryskowa- nie.	Przymierze krwią czyią napisać, w przynie- rzu obiecać kogo za- bić.
Przeczera, szyderz.	Przypołudnica, przypo- lnica, diabeł o południu
Przekęstytel, przezżak, niedouczony.	pokazujący się w po- staci niewiasty.
Przemieram czego, ta- knę bardzo.	Przyradzam się komu, podobny jestem.
przemycam cło, prze- jeżdżam.	Przyśięgę komu spuszc- zam, przyśięgam.
Przeobrazić człeka w wołu, przemienić.	Przyśiężnie, pod przy- sięgą.
Przepieruię głosem, tre- lem śpiewam.	Przywachrolić się, przy- czolgać się.
Przesedni, trzeciegod- niowy, co trzeci dz eń	Przywianek, wyprawa córk.
Przesiądzieć to, niepdy- dz e to płazem.	
Przesypać konia, ochwa- cić.	

Pucek, ostatnia część
warg. 2. (w owocach,
gdzie był kwiat.

Purt, p. Japurt.

Pustuie, szaleie, skacze
szalenie.

Pużyna, ktoś niski, który
się żąc nied, co się od
innych odrodził.

Pyklę pyplę, smaruję co
dotykając się, ztąd py-
sklę się

Pytlik, siatkowaty worek.

Pytki, tortury, wybady-
wanie się. n.p. trzy
razy był na pytkach;
wzięto go na pytki,
wytrzymał pytki.

Inne są: Pasmem się
ciągną góry, pasmem
leczą gęsie &c. Paso-
rzyt, pasobrzuch. Pier-
ny, Pierzłą skry, sypią
się.

Pierzgnie mi twarz.

Pies na robotę. Pla-
skaty. Pelcie, plewi-
dło. Plocica, Pluta,
pluskota.

Po cudzey woli chodzić.

Po ludziach kogo no-
fić. Pobrzeże. Polka,
polica. Popierzylśnieg
ziemię. Poślad jadę.
Przygarśnie, przy-

garść. Przyluda &c.
R. R.

Ramota, pismo ni-
kczemne, złe wiersze.

Rantuch, płaszczyk bia-
łogłowski.

Rata wołać, gwałtu.

Ratay, rolnik.

Rdzebina, ogrodzenie o-
stremi koty.

Rędzina, ziemia tłusta,

Reż, żyto. (itowata,

Rodowic, niewolniczy
syn.

Rosocha, jako to u drzew,
u rogów łosich, gale-
zie, ztąd rosochaty,
rosochatosć, rosocha-
cieię.

Rosomak, zwierz obżar-
ty, duży jak pies, gło-
wy kociey, ogona li-
siego, czarney sierści,
gdy się ozrze, cisnie-
się między dwa drze-
wa.

Równianka, pęk kwieci

Roziem, jednanie, ztąd

Roziemca, roziemny,

rozeymowy.

Rozooki, zezowaty.

Rozwoływam głos, na-
prawnie wołaniem.

Rozwora, drzewo u (po-
du wozu roszczone

Rteć; żywe srebro,	Rymuje się mowa, kłie-
Ruda, nawalność.	się.
Ruslan, nierządnik, złod	Rywula, wina rodzaj.
Rusianka, rusiański, ru-	Rzap, ogon hydłocy ko-
siaństwo.	ściło, mięsisty, k om
Rug, inkwizycya.	włofów.
Rumuie, ruguie.	Rzap wodny, skrzynia,
Rurmus, wodociąg, pom-	gdzie woda spływa.
pa.	Rzeczyisko, n. p. Wisli-
Rużony powietrzem,	sko, Esc. kędy dawniey
paraliż m.	plynęła.
Rutgiser, mościeżnik.	Rzęsa, Rząsa (wodna)
Rybalt, śpiewak muzyk.	drobniuchne listeczki,
Rybok, rybook, perta	na wodzie, co kaczkę
p dozna do rybięgo	jedzą.
oka.	Rzeż bię, rznię hydło.
Rycwerki p. wycwerki.	Inne są: Reżtem, re-
Ryczart, pożyczek taki,	szta goni, Równia. Roz-
że gdy na czas kto nie	taczam włofy, roztacza
odda, wedwoy-na ob	paw ogon. Rozwodziny.
pierwsz-go pożyczku	Rozwołać komu głowę.
przepad : gdy drugi	Rurmistrz, Rzewno mi
raz, wedwoyna sob	Esc.
wtórego przypadku	S. S.
dać ma: gdy trzeci, we	Sabina, sawina, drzewo
dwóyna sob trzeciego,	podobne do jodły.
Esc.	Sadzel, wrzód, guz, ra-
Rydwán, wóz kryty,	na.
Bygiel, klin u nóg sto-	Saia, sukno Włofkie.
wych.	Saian, suknia taka była u
Rylec, dłoto złotnicze,	Rzymian.
śnicerskie.	Salasz, budka z chróstu.
Ryma, katar.	Salza, kw. skowaty przy-
Rymuie, rym pifzę,	smak.

- Samokacca, samobódca, Skarłupa; łuska węzo-
 ztąd samokactwo. wa, skorupa żółwia,
 Samokupiec (monopo- &c.
 la) kto y ma przy Sklenica kurowa, du-
 wiley sam jedn kupo- ku el.
 wać i p. z dawać, ztąd Skłęsło co utęchło.
 Samokupstwo. Skocięc, trzęcia część
 Samopsza, p. zenica ja- uncyi, abo pultora ta-
 ra. ta.
 Samotność, osóbnosc, Skofia, czepek, nocna
 ztąd samotny. czapka.
 Sanica, sania droga. Skołozrzy, skorozrzy-
 Sanki (kość) kluezyk, wy owoc, &c. rany.
 kluczka, kość ramien- Skomoroch, niedzwie-
 na nad pierśiami, dwie dnik.
 ich jest, prawa i lewa. Skopiec, garnek.
 Selegacz, żyła kłwi wa- Skot, bydło. z qd, sko-
 ta, muszkulow koniec tosk, wygon, skotopas,
 żyłoty. abo skotarz.
 Sciernisko, rżyisko. Skotopaski, piosnkrpa-
 Ścięta śmierć, ścięcie flusze.
 głowy. Skręt, powrozek raz po
 Szczypotkany, wiersze prostu skręcony
 u/zczypliwe, ta qce. Szkrzeczek, mysz ziem-
 Sep, podatek zboża. na wielka.
 Serdak, kaflanik. Skrzybam; &robie. co
 Sergiel straż domowy, przeważliwi.
 c. posługuje. Skrzydłoblonisty; bło-
 Siadło, grzęda, siedlisko niasto skrzydły, m. i q-
 k rów. cy skrzydła bez piór,
 Siekiem raniony, cięciem. jak nietoperz.
 Siestran, podciąg, bal- Skurlat, skura do łatania
 ka, na k'orey się wspie- flaryck bótów; &c.
 raia poprzące balk. Skwarne, na womit dla
 Skapać, znikczemnieć. p. aków mys. iwych
 Skwi-

- Skwinancya, choroba w
paszczkach niezno-
 śna, pospolita psom,
 wilkom, czasem świ-
 nom.
 Slepie, ślepiam, niedo-
 widzę.
 Slepie, oczy.
 Słonecznica, choroba
szkapia, zawrót gło-
 wy od upału.
 Słozem uderzyć, powoli.
 Słubu winien, obowią-
 zany do zachowania
 słubu.
 Słuch puszczam, rozgła-
 szam.
 Smieszek, żartowniś.
 Smolnica, maźnica.
 Smrok, smroczyzna, p.
 świerk.
 Smyk, złodziey matych
 rzeczy.
 Sneszka, synowa,
 Snieć, (we zbożu) ziar-
 no czarne zepsowane,
 we trzodku jak sadze.
 Sniedny, co można jeść.
 Sniedne chować oliw-
 ki, *śc.* marynowane.
 Soiusze, traktaty, przy-
 mierza.
 Spachać co, zwęszyc,
 zwietrzyć.
 Spas, spasienie, szkoda
- w zbożu, abo włące.
 Spiegierz, spieg.
 Spienieżyć dobra, pienię-
 ozami odbierać, nie
 żywnością.
 Spik, letarg.
 Spiżarni, szafarz, straw-
 ny n. p. u spiżarniego.
 Spiżnię, chowam, *śła-*
dam w spiżarni, *ziąd*
 spiża.
 Spopadł sobie, spopadli
 sobie, wprowadzili
 co złego we zwyczaj.
 Spostrze się tyle, zmie-
 ści się.
 Spowiedzieć się, *Imię swe*
 powiadzieć.
 Sprawy poczet, woysko
 wycwiczone, abo uży-
 kowane.
 Sprys, zastrzał, podpora
 z drzewa, abo z muru
 dla umocnienia scian.
 Sprzężay, bydło, i naczy-
 nie wozowe pługów.
 Spuszczam-Krowy doię.
 Sztafier, lokay.
 Stapor tłuk, którym tłu-
 ką co w stepie.
 Starba się cyga, koło,
śc. kiedy ustaie krę-
 cić się, i na tę, i na owę
 stronę nachyla się.
 Starnienie, p. Tarnienie,
 Ste-

- Stegno, stegnisko, *śląd*
łopy.
 Stępia, kroczy, *mierne*
połep wanie. z i q d,
 stępią iachać.
 Stepica, *łapaczka* na za-
ięca.
 Stochmal, *omieciny* we
mlynie. kurzawa mą-
czna.
 Stoliman, stwolim, olb-
 rzym.
 Storcze, nastorczyć, na-
ieżyć.
 Stradny, nędzny.
 Stradza, nędza.
 Strangarz, balka.
 Strangurya, *uryny* trud-
ność z bolem.
 Strefa, *i. taśma, galon.*
2. p. ski w materyi. z
tą Strefisty, strefowa-
 ny.
 Strefa na niebie, *promień*
od obłoków w różnym
ko'orze prosto odbija
ięcy się.
 Strefy papierowe, żyły,
iak lenie iakie.
 Strefa świata, (zona
 mundi) *kray* świata
różniący się ciepłem lub
zimnem.
 Stręt, na stręcie, na ra-
 zie, po drodze.
- Stroka. p. strefa.
 Strońnik, partyzant.
 Strop, połap.
 Strucla, *pirog* duży, po-
dlugowaty, a pos. z od-
ku wzdłuż kręcony.
 Strug, struga, potok.
 Strukezafzy, stołowy,
co do stołu nakrywa.
 Strych, *dział* stary że-
brzący.
 Strychulec, *deszczka,*
którą zboże strychu-
ią mierzyc, aby mi-
ra równa była z brze-
 gami, a nie nie było
 nad strych. (zasem
 niewłaściwie bierze się.
 n. p. Pod strychulcem
 śmierci niki głowy nie
 ochroni.
 Stryy (niewłaściwie)
przykry upomi-
 n. cz. z tą: Nie bądź
 mi stryiem. t. i. nie łaj
 mię.
 Strykać, *i. wutryskam.*
 stryka woda z cewki,
 krew z rany. 2. kołę,
 n. p. stryka mię coś w
 bokach. *z tą* Strykanie
 Stryknienie.
 Strzępek, strzępki *każ*
małość na kobiercach
 kocach. &c.

Strzę-

Strzępię, włosy kędzie- rzawie.	zmondak, flapy.
Strzępię płotno. wycią- gam ni-ki.	Swiadczyliś, kreden- cyalby. kto y dcią po- stom swym Kró owie.
Strzępię głos, wycwer- kuję, tre-em piewam.	Swiadamia, cztawik świa omy, abo ludzi- swiadam, k drych kto może brat za świadki.
Strzępiwiatr wodę, wzdry- ma.	Swiatek, świętofzek,
Strzyż, strzyżek, strzy- żyk mały p'a zek po- dobny do królika.	Swiatnik, Kalendarz o Świątach.
Stwolin, olbrzym.	Swiędżę, świerzob spra- wuję, z'ąd swiędze- nie, świerzbieńie,
Stworny, sformy, skro- mny.	Swierk, świerczyna, ro- dzay jodły.
Styk, kozica, kiy osadzo- ny w żłazo, którym, z leńiezza ziemię zgarnywnia.	Swierzobka, kobyłka, klaczka.
Styma, poważenie.	Szadz, śrzon, z'ąd Sza- dzieię, ofzadzieć.
Stypa, obiad żałobny.	Szampierz, fryerz, zало- tnik.
Suchooki, uwardy do płoczu.	Szar gontow, rzęd przy- b tych gontow dachu.
Sudamny, galant, wy- smukły.	Szarek, w podłych su- kniach jaki gożkol- wiek koloru.
Suię, sypię.	Szaruga, burza, niepo- goda.
Suleiaty, pończochy pil- śniane.	Szarwark, pańszczyzna.
Sułwica, sułwia, sielawa	Szafzek, błazen, co bla- znu e.
Susz r. wolk pusty. 2. drzewo uschłe.	Szafzor, z'alest, n.p. wo- zy się ruszyły straż- nym szafzorem, abo rzecz
Susiel, szczur wielki polny.	
Swak szwagier.	
Swędra, (o czt. wieku) 1. gnoiek, śmrod. 2.	

- r zecz sprawiąca szę-* Szlak go ruszył, *paraliż*
leś, n. p. co żywo su- Szlak świata, *kraja, ko-*
nie szafzorem. *niec, &c.*
 Szawłok, *wór skórzany,* Szłopa, łapa.
waliza. Szłyk, czapka *wysoka*
 Szczekula, pies *ustawnie*
szczekający. *coraz węższa ku gó-*
 Szczotka, woda, *krew,* *rze.*
wytryska. Sznura, binda.
 Szczużnia, *łuska* *ryby,* Szoldra, szynka.
krokodyla. Szoltys, *przełożony*
 Szczubialka, *szczublica,* *wzyski, ztąd szolty-*
szczuka mała. *fik, syn, szoltystwo,*
szoleństwo.
 Szczudlek *daie n. wt.* Szorboch, gnilec, szkor-
przymawiam. *but.*
 Szczykam *kwiaty &c.* Szorc, szorstfal, szustfal
paznogciem ucinam. *szortuch rzemieślniczy.*
 Szefelin, włócznia. Szorstyn, kominek.
 Szeklak, szaklak, *cier-* Szpaga, *czym deski u*
nie. *drzwi z sobą spaiąg*
 Szepielak, *szepłun.* *stolarze.*
 Szepioł, *szepiołka,* *co* Szpagat, *czym obwią-*
donosi, plotkarz. *zuąg flaszki, aby co w*
 Szerm, *zamacz cięż. n.* *nich nie wietrzało.*
p. jednym szermem Szpatela, *instrument le-*
uciągł głowę wołowi. *karzski nak/ztal łopat-*
 Szerfznie *ma w nosie,* *ki.*
zły. Szpernię, *szacnię ztąd*
 Szkudła, *gont, ztąd* *szperowanie, szpe-*
 Szkudły, *Szkudlarz.* *rownik, szperunk.*
 Szła, śła, *szleyka. n. p.* Szperunk, *w budowaniu*
weszli iść. *zaftrzał.*
 Szlacharz, *ptak rodzaju* Szplacheć, *spłacheć, szma-*
nurków. *ta, co się oderwie od*
 Szlak kruszców, *żużel.* *lukni, także ścierka,*
tak.

- także *luknia uboga* Szorc.
wutarta.
 Szpotawy, krzywonogi.
 Szpruchy. n. p. twoie to
 szpruchy, *szepty.*
 Szranki, *me y ce okieszo-*
ne, abo ogrodzone do
potyczki, do igrzysk.
 W szranki wstąpić na
 pojedynkę *wyniść, abo*
dy p. towić się.
 Szropa, grzebło. *Przed-*
ty, jest jako T używali
tego instrumen. u w ta-
ż i dla ochłodzenia się
z brudu, teraz konie
tylko nim chędożą.
 Sztaba (w statku) przód
 okrętu.
 Sztaby, szlagi, legary
 wschodowe, w które
 deski wschodowe, po
 których *wchodzą, są*
wprawione.
 Sztylam, szpetnie cho-
 dze.
 Szubet, śpiączka, letarg.
 Szuia, podły, nikczem-
 ny człek.
 Szukayło, rozbojnik.
 Szumileb, fantastryk,
 mozgowiec.
 Szupinka, *łupinka na*
ziarnie nie obitym.
 Szustfal, szorstfal. p.

Szorb.
 Szyb, strzałka dziecinna,
 z piorem,
 Szybala, szyderz, prze-
 chera.
 Szyiowaty, szyi grubey-
 Szynkiel, koniec osi wo-
 zowej.
 Szynwaga, instrument bu-
 dowlany, abo stolar-
 ski do ustanowienia
 prostu ku górze robo-
 ty, jest jako T wywró-
 cone tak L, a sznurek
 w górze na dół z oło-
 wkiem wisi. Różni się
 od szrodwagi, formą
 tylo, iż ta jest jak kro-
 kiewka.
 Szypeł, szypelek, węzeł.
 Szypka, szypulka, pipka,
 piórko odarte.
 Szypłę, zagniatwane
 rzeczy rozplątnie.
 Szypłę komu koło mie-
 szka, chcąc co ukrasć.
 Szypulka, koniurek o-
 woców.
 Szyszak, helm, hełm,
 różni się d przyłbicy,
 iż ta jest niska, okrę-
 gła, ów zaś jest wyso-
 ki. Bierze się czasem
 za Szłyk skurzany
 Twardy, szyszakowaty.
 In-

Inne są: Sadowię Sa-
dowie się. Saletrowy,
Saletrzany, Saletrzyfty.
Skażca. Sili się łakom-
stwo Skwara, Skwar Sle-
pa śma Słomny. Służę
na koni husarską haydu-
cką piechotę, na małe
myto. Spi on na to do-
brze. Spolnictwo. Spół-
ka, w spółce zdradzić.
Starek, starka. Strafiam
się z kim, &c.

T. T.

Tabor. n. p. taborem się
stawić, stanąć, nastę-
pować, położyć się;
wozami się obwaro-
wać, otoczyć się dla
bezpieczeństwa.

Tabor pastuszy, przeno-
śna owczarnia, albo
płoty, któremi owce na
noc ogradzają.

Tacher skurek, 12. sztuk.

Tafta, szata z ciekłej ma-
teryi, jako to z jedwa-
biu, &c.

Tantoni się ogień, wzma-
ga się, wybucha.

Tarantula, krzeczek, ro-
bak podobny do jasz-
czurki, ale mniejszy
ukąszony człek od nie-
go, śmieje się, płacze,

śpiewa, śpi, skacze, drży
lekarstwo na to muzyka.

Tarkocą liny napięte, to-
skot czynią, ztąd tar-
kot powrozdów.

Tarnę, czuie, jakby
mrówki po skurze cho-
dziły, ztąd.

Tarnienie, starnienie, [af-
fekcja taka skury, iż
się zdaje, jakby mrów-
ki pełzały po skurze.

Tasiz, namiot kupiecki.

Tasizka, kaleta.

Tatry, krępak, Bieścia-
dy, Karpackie gury
&c. jest to jedna góra
pasmem się ciągnąca,
różnie w różnych mie-
scach nazwana.

Tążę, tęga mię po kim,
za kim, tęsknię po kim.

Tefzarz, stolarz.

Tię, węgle, palę, tła, tle
drzewo, tleie.

Tłucz, tłucza, ospa, dla
psów iadło.

Tłukę sprawić czego, ja-
ko postrzyżyn owiec,
żniwa; bieśiadę.

Tłuszcza, rzelsza.

Toboła, torba pastusza,
albo podróżna.

Toczkiem, tocząc.

To-

- Topielnik, topień, djabelswo woane straszyc ludz: po rzekach, bagnach, któr p ganie zwai Ne rides, Naudes Nymphae.
- Traftarz pletownik, fls na trzstach.
- Tragant, drabant, hayduk,
- Tragi, drążti, drągi, do nożenia, ztąd Tra garz.
- Translaps, rok przep dty, którego nie było fądow.
- Trcia, trcinisko, gdzie trcina roście czafem, mnóstwo. n. p. ludzi iak trcia tam stoi trcia tam była kopii Tatarskich.
- Trcionka, trcialka, smok do ciągnięcia ukworu abo liwar.
- Trefny, trafny, żartowny, ucieżny.
- Trepele, koźnie z z pło tni marzeczony iak u żydow, lub Hszpanów.
- Tret, ulica, rynek. n. v. tak się na tracie baby wadzą; z tretu to wieść ztąd: Tretowy
- co się na tracie radba wi człek podty.
- Treter, ucieczka..
- Troysercy, (tricolor) byt niektż zy t k nazwani abo iż t. zy języ ki umieli, abo dla rzech osobliwż ch przymia bow.
- Trteć, trtecz rteć, merkuryusz. żywe srebro.
- Trukles, Stolnik,
- Trunąć, piśnać bąknąć. z q t trunienie.
- Trupam się, kam enistą, korzenistą drogą iadą, ztąd Trupanie.
- Trykam, tryklam, rogamib je. n. p. kozioł trykszał owieczkę.
- Trzebie, czyścić, pokładam. ztąd, Trzebie niec, rzezaniec.
- Trzęsiogonek, pliszka.
- Trzymonaw, ryba baw i rzna zatrzymująca ok et.
- Trzeszczki, kostki mate d obne w stawie rąk, udg.
- Tucya, miedziane żużele
- Tucz, tuk szpik.
- Tudzież 1, wraz 2. tuż blisko.
- Turban, turbant, tulpant tul-

tulbant, tulipant, za-
wój Turecki Perski.

Tulich. puinał.

Tur, bestya dzika, i fro-
ga podobna do woluty,
wielkość a wszystkie
inne p. ócz słońca
przechodząca. Zubr,
także jest wół dziki,
ale mniejszy, ma go ży-
wę jak u konia, i boja-
źliwy; rog ma tak za-
krzywione, że jemi ra-
nić nie może. Jak
tych, tak i owych u
nas nie widać.

Twarz, u człowieka, i u
bestyi: Oblicze, u czło-
wieka tylko.

Twierdziejna, twardy
grunt ziemi.

Twor, stworzenie, n. p.
tworów dzikich fro-
gość,

Tworzydło, mieszek, w
którym syry wyciska-
ją.

Tylec noża, szable, brzy-
twy, nie ostrze.

Tylkory, tak różliczny,
abo tyle części mają-
cy.

Tyrvaka, teryaka, drya-
kiew.

Anno sq. Tytel, abbre-

E

wiacya. n. p. piśmo tytla-
mi pisane. Tarchać, po-
tarchać włosy, Truciel,
truciznik.

U.

U.

Ubarwić, n. p. wiośna tą-
ki ubarwita.

Ucziwie komu przy-
znać, d. brego łóża
przywilej abo stan ko-
mu dać.

Ukapki wina &c. co w
p. dstawku.

Upleniam czego, umnierz-
szam.

Uraz, poruszenie krzyża
z dzwigania ciężaru.

Urobek, zarobek.

Urt, i. pieniądź na dwa
złote wychodzący. 2.
u zł. tników czwarta
część czerwonego zło-
tego.

Ustoiny, drożdże, fuzy.

Ustyrk, usterk, potknię-
cie się ztąd Ustyrkam
się, Ustyrkliwy, Uster-
kliwy.

Uszczynam, uszczknąć,
n. p. uszczknęła mię
płzczola wąż &c. u-
kąsila. Uszczknąć
kwiat, pazurem uciąć.

Utok, wał krosienny.

Uwiązek czym uwiąz-
ia

ia

ią, tyko, sznur, tańcuch
&c.

Uwróć, uwrot, w ora-
niu.

Uwziąć się, uładzić się,
zawziąć się.

Użęga n. p. pokrzywy
go użgnęły; żal go
użęga.

Inne są: Ucieram flo-
wa, rzeczy, trudno-
ści. Uczosnąć gałąź.
Utracam sprawę, prze-
grywam. Ukrzepić pa-
nowanie &c.

W. W.

W dorywczą eo robić,
gdy co zeydzie czasu
od innych zabaw.

W kupę mi idą oczy,
spać mi się chce.

W ogledziny jachać, dla
obaczenia.

W rozmaczki jaie, mięk-
ko gotowane.

W śpiączki, we śnie
przez sen.

W stojączki, stojąc co
robić &c.

W żywe oczy będę z
niego sztydził. na o-
czy. W żywe oczy
kłamie, oczewiście.

Wacek, worek na pieni-
dze.

Wachel, wachlarz, in-

strument z piór dla
poddymania ognia. Ko-
biet zaś, wachlarz,
nie, wachel.

Wachta, warta straż,
ztąd wachtuię.

Wądka, węda.

Wągry, węgry, wysypa-
nie na twarzy, jak
krostki jakie z białą
wewnątrz materyą.

Waleń idę, cwałem,
szumno stąkam.

Walczoś, drzewo do ro-
bienia czego, jako to
klepki, deski &c.

Wantuch, wór duży z
grubego płótna, na
chmiele, wetnę, &c.

Wap', (po proflu) żo-
łądek. n. p. kręci mi się,
zwijami się na wapiu.

Warchoń, znaczyli zwa-
dę, i zwadliwego, ztąd
Warchole się.

Wardawy, mankaty,
który lewey ręki mia-
sto prawey używa.

Wargelt, (w prawie)
nadgroda za szkodę,
ranę, ochronienie czło-
ka, bydłęcia, zabicie
przypadkowe. n. p. za-
płacić wargelt za co;
cały wargielt 18. grzy-
wien.

Wark

Wark, warch mam na kogo, gniew.

Wartam wrzecionem, obracam kręcę.

Wartaczka, wartolka, instrument do kręcenia nici. p. Wijadło.

Wartman, rotman, który jedzie przed statkiem naładowanym, skazując, kędy ma płynąć.

Wartuię. 1. strzęgę więźnia. 2. po księgach, szukam, przewracam.

Wasąg, wóz pleciony z łozy.

Wątek, (u tkaczów) są nici w poprzek ośnowy idące niewłaściwie znaczą dostatek, pieniądze, potrzeby, nauka, &c.

Wątory, brzegi u beczek, kuf.

Wawor, waworek, węborek, wiadro.

Wąwoz, droga między górami.

Wawrzyn, laur. n. p. z wawrzynd wieniec, ztąd Wawrzynowy.

Wazał, holdownik.

Węgry, podwoy.

Welens, szata żołnierska bogata, którą na

zbroję kładziono.

Welń, wał na wodzie, ztąd Welniſte morze.

Wendeta, tandet. miejsce przedawania różnych rzeczy ztąd Wendetarz, wendetarſki.

Werſał, wielka litera, jako z początku, lub od punktu. ztąd werſałowa litera.

Wężyſko, 1. nasienie węże, abo jayko wężowe. 2. plac wymierzony na 10. pretów wſzerz, i tyleż w dłuż t. i. 100. pretów kwadratowych.

Wiaduk, przewodnik, abo ſwiadom czego.

Wiano, zapisy męża żenie n. p. wzięła, doſtała, trzyma tę wieś wianem. zaſ Poſag, co rodzice dają córce za mąż, lub do klasztoru idącej.

Wiatrowiſko, miejsce, gdzie ſię wiatry często zbierają.

Wiazań, wiązanka, wiązka.

Wici wojenne, uniwersał używający na poſpolite ruſzenie.

Widz, dozorca, wiedz.

Wiesca te (plur.) roki wiel-

- wielkie, sądy ziemskie
n. p. wieca nie doszły.
- Wiecha, wieniec z czego-
kolwiek; jako u winia-
rów przy szynkowni,
złota przysłowie: Wie-
cha bez wina i piwa,
tytuł bez rzeczy. Spra-
wiedliwość ich pod
wiechą przedawaia;
od wiechy do wiechy
pije. t. i. od karczmy
do karczmy.
- Wiekiera maczuga, pał-
ka; laska pastusza.
- Wielkierz, ustawa po-
spółstwa potwierdzo-
na od zwierczności.
- Wiernek, faworyt.
- Wierza, co na ryby zasta-
wia.
- Wierzba, powrozek z
łyka.
- Wierzbieniec, | wierzbo-
wy gay.
- Wierzchowisko, | sam
wierzch drzewa.
- Wierzyłko, gdzie drwa
rąbią.
- Wijadł, miecielica, ku-
rzawa, zawierucha.
- Wijadło, kołowrotek
do zwijania nici.
- Wikle mi się, miętło mi
się, mętli mi się, wije
mi się na języku.
- Wikomt, namiestnik Gra-
fa.
- Wila, głupiec. n. p. o bo-
gaczu wilo.
- Wilcza choroba, gdy kto
żrze wiele, a nie mo-
że się naieść.
- Wilkom, puhar duży.
- Wituię, nawilał, osza-
lał.
- Witły robić, szaleć.
- Winę biorę z kogo, ska-
zuje na karę pieniężną.
- Winorośl, latowość
winna, która owoc
wydaje.
- Wino S. Jana, porzeczeki.
- Wiotchy, wytarty, stary.
wiotcha suknia, trze-
wik.
- Wiotecz, wioteczka, sta-
rzyzna, suknia wytar-
ta.
- Wiotecznik, partacz,
starych rzeczy popra-
wiacz.
- Wiotzeię, starzeię się.
- Wiszoprost, linia geome-
tryczna.
- Witay mi to, dobry to
zysk, obrywka, doched,
grzanka &c.
- Witwina, kozłina, mło-
kicina, chrościna, ro-
dzay łoży, z którey ko-
szyki plotą.

Właz, wtęret, wtęcień,
który się wdarł na u-
rząd mocą.

Włochaciny, kofmaci-
ny, zład Włochaty.

Włoczek, bronownik.

Włoczka pisać, literami
ciągłemi pisać, abo
jednym ciągiem, jako
prędko piszący.

Włofisty, włofow pełny,
obrofisty.

Włofie, to. (collect) n.
p. deka z włofia.

Włofiafity, dowłofów po-
dobny.

Włofisty, pełny włofów,
obrofisty.

Włofień, ta, włofie u wę-
dy.

Włudzam, wmawiam n.
p. włudzie w chore-
go lekarstwo, potra-
wę; włudzał to zdanie
w serce jego.

Włudzić się w kogo,
wkraść się w łaskę.

Wnętr, nie dobrze czy-
szczony koń. Cwik o
kogutach.

Wodociąg, rumus,
pompa.

Wolanie, ci, którzy osie-
dli wole, to jest, nowe
osady.

Wonianka (z zioł) p.

Równianka.

Woźnik, koń. do wozu,
karety.

Wrab (w lesie) rąbanie.
n. p. wrab mu w lesie
na budynki na opał
pozwolono.

Wrab wośku, krążek wo-
sku.

Wrab, wrabka, karb, na-
rzynanie.

Wrog, wyraża co złego-
jako to chorobę, zara-
zę &c.

Wrona (u becзки) dziu-
ra. n. p. beczkę na
wronę postawił.

Wrzeczadz, tańcużek
krótki u drzwi, abo za-
pora. n. p. zawrzeć na
wrzeczadz; zemknąć
wrzeczadz ze skobla.

Wrzedzienica, wrzód
ciekący ustawnie, o-
twarty.

Wkopec, nazad, wstecz
Wspora, podpora. Wspo-
ra u mostu, poręcz.

Wstępień mąż, gołota w
dom maitney żony
wstępniący.

Wstępy, wstępna śrzo-
da, popielcowa.

Wstępna niedziela, pier-
wsza postu.

Wstępna mowa, przed-
mo-

mowa.

Wstępna uczta, którą da-
ie wstępniący na god-
ność.

Wstępna wojna, sama
polityczka.

Wstępne; wstępne pie-
niądze, podarek. któ-
ry daie wstępniący do
cechu, kolegium, &c.

Wstępnię z kim w szran-
ki, pojedynkuie.

Wszczynam się za kim,
wymuię się za kogo.

Wszędybył, wszędybył-
ski, wszędybyły, bie-
gas.

Wzół, wzioły. wszy
gęsie, końskie, świnie.

Wuyna, wuięka.

Wul, wole.

Wybiegaściana, dach, ro-
la; wydaie się, występie,
wykracza.

Wybiegać się z czym,
uniknąć, uysć.

Wybiegłość, wydatność

Wyclić się, ozdrowieć.

Wycwerki, rycwerki,
łamanie, strzepienie
głosu, trele, &c. Wy-
cwerkuie.

Wyderk, wyderkaś, i.
jest, gdy kto daie pew-
ną sumnę, a tym czasem
nim się ta summa odda,

trzyma w onej sumie
majątność, z której
pożytek bierze z. Ku-
pno niedośkonale, kie-
dy kupujący abo prze-
dający wymawiają so-
bie, iż. jeśli się im nie
spodoba, do swojego
powrócą.

Wyderkowe prawo, jest
przedawać majątność
zostawiając sobie pra-
wo i moc odkupienia.

Wyderkuie, wyderko-
wym prawem kupuie,
nabywam, &c.

Wyderkownik, wyder-
karz, wyderkowy,
&c.

Wygrzonać, wygrześć,
zgrzebać co kiykiem,
łopatką, &c.

Wyiskrzyć, kogo, ogo-
łocić, &c. wyiskrzyć
się.

Wyuchtować skurę, wy-
prawić na iuchtę, wy-
iuchtować kogo, ko-
mu zadek, obić.

Wyklektać co na kim,
wymodz.

Wykochać drzewo, wy-
chować, sprawić aby
buyno rośło.

Wykochać się. buyno u-
rość. n. p. wykochało
się

- fię drzewo.
 Wykop, rów.
 Wykrącam n. p. na ko-
 niu, w tańcu, szablą &c. Wykręcam zaś,
 n. p. kiy zrzak komu abo
 chustę mokrą.
 Wylgać urząd, posel-
 stwo, udać się za po-
 sta, nie będąc im.
 Wylknąć jaie, potknąć,
 do szczeretu wypić.
 Wylupek, wyręblak, o-
 rzeczk. dożrzaty, który
 sam wypada z cza/zki.
 Wymaga się, strzała, ku-
 la, &c. impet traci.
 Wymaga się rola, wy-
 radza się, wysila się.
 Wypacza się, wypreżza
 się, wychyla się sciana,
 &c.
 Wypłonić ziemię, za-
 siewaniem ustawicznym
 niewrodzayną uczynić.
 Wypowiedź, rozbrat,
 Wypreżam, co wychy-
 lam, wyginam.
 Wyprótek, który po
 śmierci matki wypróty
 z żywota, jako był Ce-
 zar.
 Wyręblak, p. Wylupek.
 Wyrobek, zarobek.
 Wyrocznica, miejsce wy-
 rokow, n. p. W wyro-
- cznicy Bóg wyroki ży-
 dom, a czart poganom
 dawał.
 Wyródziły grunt, wyro-
 dziłe drzewo &c. wy-
 rodzone.
 Wyroń, zroń, koń tak
 stary, że go po zębach
 poznać nie można.
 Wyrwa, szyderz, oszust,
 smyk.
 Wyrzezek rzezaniec.
 Wyszarknąć jaie miętko
 gotowane, z szelestem
 wypić.
 Wysep (ten) abo Wy-
 spa (ta) ztąd wy-
 śpiarz, wyspiały.
 Wystrzelić działo, pi-
 stolet. 2. kulę z musz-
 kietu. 3. zdróy z opo-
 ki wystrzelił: wytry-
 snął. 4. Wystrzelił z
 domu, uciekł.
 Wyfysam co z palca,
 zmyślam.
 Wyszczyniam głowę,
 rękę, wychylam.
 Wyszpocić gębę, wy-
 krzywić.
 Wytarczka, wycieczka
 na nieprzyjaciela.
 Wytecz, wytykanie w po-
 lu. ztąd, Wytecznik,
 wytykacz.
 Wytrykusz, mający straż
 nad

- nad skarbami kościoła.
 Wytrzeźzcz, czł-wiek o-
 czu dużych wypukłych.
 Wytwarzam się z czym,
 wytworzyć co czynię.
 Wywołwam kogo na
 rękę, wyzywam na po-
 jedynek.
 Wyż, wyża, wysokość.
 Wyżlina, wyżlina, bydlę-
 cy pyłk brz mięsa.
 Wzbić lud, zbuntować.
 Wzdać kogo o co, za co,
 wydać dekret przeciw
 komu.
 Wzd ymuę się za kim,
 uymuę się.
 Inne są: Wiosnuę
 Wskok, prędko. Współ-
 wieczny. Wszystkorod-
 na ziemia. Wtórorzędny
 Wygarbować kogo. Wy-
 jawia się komu, sen, iść-
 się. Wyrozumny głos,
 &c.
 Z. Z.
 Z nieobaczka, z niepo-
 strzeżenia, niepodzia-
 nie.
 Za kaletę kogo wodzić,
 oszukiwać w pienią-
 dzach.
 Zabaczywam, zapomi-
 nam.
 Zabażyło mi się, zama-
 rzyło się, zachciało
 się.
 żabi krzek, są nasiona
 ich. Skrzek zaś, to sa-
 mo co skrzeczenie, rze-
 gotanie.
 Zabijam komu za żywe,
 n w: dokuczam barzo.
 Zabita śmierć. n. p. na
 zabita śmierć zasłużył,
 na garło.
 Zaburzam, wzburzam.
 Zachwyceniem, ruszo-
 ny, kadukiem.
 Zaciąg z. zaciągnięcie z
 miejsca na miejsce. n. p.
 cieście do śnadenie-
 go zaciągu drzewo
 siekierą ulżywiają. 2.
 zamysł, przedsięwzię-
 cie. n. p. zaciąg to
 wielki, ale daremny.
 3. pańszczyzna: wie-
 śniaków. n. zaciąg na
 pańskim odprawować
 4. Werbunek. n. p. za-
 ciąg woyska. ztąd za-
 ciągowe. zaciężne
 woyska, zaciężnik,
 zaciężnik. &c.
 Zaciekać. 1. przecieka wo-
 da. 2. oczy mu zacie-
 kły od uderzenia. t. i.
 krwią nabiegły. 3. bie-
 gę daleko n. p. pies za-
 zaięcem daleko za-
 ciekł.
 Zadać furmanowi &c.
 dać zadatek.

żadny, szpetny.
 żądnie go zowią; nie-
 pięknie go przezwano.
 Zadzierzg, zadzierg, wę-
 zeł trudny do rozwią-
 zania, ztąd Zadzier-
 giem, zadzierzgam
 rozdzierzgnąć.
 Zadzierk, ranka zadarta.
 Zagłobić, zaklinić.
 Zagłówek, poduszka.
 Zaiadłeś dług, odiadłeś,
 tak zapik &c.
 Zakończam, zaostrzam.
 Zakrawam Włocha, ży-
 da &c. naśladowię, po-
 chodzę na Włocha.
 Załapić, zachwycić, za-
 grabić.
 Załawiam na co, gonię
 na co, na biedę, na
 nieszczęście.
 Zaletne, podarek zaletny.
 Zakuła, klecha, bakalarz
 na wsi
 Zamierzchno mi w o-
 czach, ciemno mi sta-
 neto.
 Zamraczam, cmię n. p.
 chmura słońce zamro-
 czyła.
 Zamtuz, dom nierządny.
 Zanadrze (to) sing. Za-
 nadra (te) plur. pazu-
 cha, zapazucha. n. p.
 W zanadrzech, w za-
 nadra, w pazuchę, w

zapazuchę &c.
 Zanadrzysły, zanadra
 szerokie mający
 Zapad słońca, zachód.
 Zaparstek, jase załęte.
 Zaperzam się, biorę twarz
 niewesołą, pochmurną,
 gniewliwą.
 Zapeziały (o zwierzę-
 tach) zamilkły (o
 ptórkach) które sta-
 szney rosnąc nie do-
 szły.
 Zarwon, n. p. zarwone
 nie wiem, komu ta-
 kie fczęście, nie za-
 zdrośne, zarwona taka
 małpa, tak brzydka nie-
 wiasta.
 Zarzecz, domy za rze-
 ką tak zamóście, za-
 błocie, zawieśle, za-
 dzwinie, zastole. tak
 podławie, poddasze.
 tak miedzymurze &c.
 Zarzew (to), zarzowie
 (to) węgle żarzyste,
 żywe, z popiołem, abo,
 w popiele.
 Zastęp. 1. posłki żołnier-
 skie przyjacielskie. 2. za-
 stęp walu, rzecz sypa-
 na dla ochrony, zastę-
 ny robotników, żoł-
 nierzy &c. n. p. Wy-
 stawić przedbramny
 Za-

zastęp; za zastępami	dom stary, obaliny.
robotnicy robią.	Zgubiel, (ta) zguba.
Zastępów Bóg, wojsk.	Ziadł go, podobny do
Zaszczyt przyjacielski,	niego.
sukkurs, posilki wojen-	Zieleń (ta) farba zielen-
ne.	na jakakolwiek.
Zaszczyty sypać, rodzaj	Ziewaczka, poziewanie
wałow.	zbytnie.
Zbiera się wrzód, ropi	Zimnica, gorączka, zi-
się, zbiera się dobrych	lnna, trząśca, ograżka,
ludzi, ubywa.	febra.
Zbożny, pobożny.	Zimostradki, owoce roz-
Zdeb, zbik, kot dziki.	malte nie rychło do-
Zdużam, zdołam.	żrzewaiące.
Zdechł na grosz, na łą-	Zimowla żołnierska, zi-
koci, na uowiny Etc.	mowanie wojska.
bardzo żęda.	Zimoźrzały, późno do-
Zdycha, umiera nad tą	żrzewaiący.
pracą, zawsze nad nią	Ziołożwierz, czuło zioł,
siedzi, pilnuje jej.	ziele czujące jako
Zębaty człowiek, n. w.	zwierz, mające natu-
swarliniey.	rę i ziela i zwierza.
Zębate piśmo, trudne do	Złaynik, złanik, miesza-
zrozumienia.	nie z różnego rodza-
żelw, żelwica, żółwica,	in bestyi.
świeść, siostra męża.	Złod, pada, deszcz z śnie-
żemla, chleb pszenney.	giem pomieszany.
żeńca, żniwacz, żni-	Zamieśnik, zdrayca.
wiarz.	Zmigrosz, żminda, ską-
żenin; żeński sprzęt.	py.
żerzec, żerca, dziewo-	Zmijowiec (kamień)
śląb, swat.	który jad wyciąga.
Zgliźcze, zgorzelina,	Zmówiny, zrękowiny,
zgorzelisko. mieysce	zaręczyny.
pożaru.	Zmrozek, zmurek,
Zgnilki, domiszczko,	mżyk, mżytek, ślepa
	bab.

babka, (gra taka.)	ca.
Znamie Niebieskie, zadyak.	Zwarzyć żelazo, kilka sztuk w jedno skować.
Znamie przyrodzone, blizna.	Zwężyć, spachać, poczuć węchem.
Znóy, pot. ztąd znoię się	Zwolę, zezwalam. ztąd zwolenie.
Zoła, lużyny, popioł wywarzony niezgodny.	Zwolennik, naśladowca.
żołądkuie (po prostu), gniewam się.	uczeń.
żołdak, który nie zgruntu, lecz za żółd służy, ztąd żółdowanie, żołdaństwo. żółdowy, żółduie.	Zwora, spona 2. Sfora dla psów.
żółtarz, Psalterz.	Zwiozło mu się, poszło mu to bez kary.
żóraw woienny, machina, którą kamienie duże ciskano do muru.	Zwycięczyzna, prawo zwycięskie.
żucham, żuchlę, żuie.	Zydło, żywność.
żuchel (ten) kęs.	Zywocina, żywa rzecz jakakolwiek.
żuchawa, czeluść w gębie.	Zygielgarn, nici do pakowania.
Zuchwała, 1. zuchwałość 2. zuchwalca.	Zywnie, dziwnie, bardzo.
Zuczam, przyuczam ztąd zuczam się.	Zywopłoń, żywoniół, żywa płonka albo zielenie, do którego gdy człek przystąpi, liście zbiera a gdy odstąpi, wnet się rozwija, dotknięcie, z liści się ogotaca.
Zrą, tyżka żelazna z karkami.	
Zufka, zupa, bulion.	
Zwayca, zwadzca, zwad	

12